

மோசமான காலங்களில் உயிர்பிழைத்திருப்பது எப்படி

[1 சாமுவேல் 18-23]

அந்தக் குகை குளிராகவும் ஈரமாகவும் இருந்தது. கூரையின் மீது சேர்ந்த பனித்துளிகள், குளிர்ந்த தரையில் சொட்டின. தாவீது தமது மேலங்கியைத் தமது தோள்களைச் சுற்றி அதிக நெருக்கமாய் இழுத்து விட்டுக்கொண்டார், அவர் குளிரினால் நடுங்கினார். பசி அவரது வயிற்றைக் கிள்ளியது. இருப்பினும் அவர் உடலில் இருந்த குளிரல்ல, ஆனால் அவரது ஆத்துமாவில் இருந்த குளிர்்தான் மிகப்பெரியதாயிருந்தது; உணவிற்கான பசியல்ல, ஆனால் பரிவிரக்கத்திற்கும் அக்கறைக்குமான அவரது பசிதான் மிகப் பெரியதாயிருந்தது. தாவீது தம்மால் இயன்ற அளவு மிகச் சிறப்பாகச் செய்ததும், தேவன் மீது விசுவாசம் கொண்டிருந்ததும்தான் அவர் செய்த ஒரே குற்றமாயிருந்தது, ஆனால் சவுலின் அன்பு, பித்தம்பிடித்த பொறாமையாக மாறியிருந்தது. இப்பொழுது தாவீது வேட்டைக்குத் துரத்தப்படும் ஒரு மிருகம் போல இருந்தார் - மற்றும் அவர் முற்றிலும் தனியாளாக இருந்தார்.

இருளும் ஈரக் கசிவும் நிறைந்த அந்தக் குகையில், தாவீது பாடத் தொடங்கினார். அவரது உயர்ந்த, தெளிவான குரலானது காற்றைப் போல மென்மையாகவும் உணர்வினால் சக்தியூட்டப்பட்டு அந்த குகையை நிரப்பிற்று. அவர் தமது தனிமையை, தமது ஜெபங்களை, மற்றும் தமது விசுவாசத்தைப் பாடினார். அதுல்லாம் குகையில் இருந்து காற்றில் மிதந்து வந்த பாடல் இன்று நமக்கு சங்கீதம் 142 என்று பாதுகாத்து வைக்கப் பட்டுள்ளது. குகையின் வெறுமையும் தாவீதின் இதய ஏக்கமும் ஆண்டுகளினூடே எதிரொலித்துக் கொண்டுள்ளது:

கர்த்தரை நோக்கிச் சத்தமிட்டுக் கூப்பிடுகிறேன்;
கர்த்தரை நோக்கிச் சத்தமிட்டுக் கெஞ்சுகிறேன்.
அவருக்கு முன்பாக என் சஞ்சலத்தை ஊற்றுகிறேன்,
அவருக்கு முன்பாக என் நெருக்கத்தை அறிக்கையிடுகிறேன்.
என் ஆவி என்னில் தியங்கும் போது,
நீர் என் பாதையை அறிந்திருக்கிறீர்;
நான் நடக்கிற வழியில் மறைவாக எனக்குக் கண்ணிவைத்தார்கள்.
வலதுபுறமாய்க் கண்ணோக்கிப் பாடும்,
என்னை அறிவார் ஒருவரும் இல்லை;
எனக்கு அடைக்கலமில்லாமற்போயிற்று;
என் ஆத்துமாவை விசாரிப்பார் ஒருவரும் இல்லை (வசனங்கள் 1-4).

நம்மில் பலர் தாவீதுடன் (அவரது இந்த நிலையுடன்) நம்மை (நம் தற்போதைய நிலையை) அடையாளப்படுத்திக் கொள்ளச் சாத்தியக் கூறு உண்டு. உங்கள் வாழ்வில் மோசமான காலங்கள் வந்திருக்கலாம் - நீங்கள் உங்கள்மீது ஒருவரும் அக்கறை செலுத்துவதில்லை என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கலாம். இது மிகவும் பயமுறுத்துகின்ற சூழ்நிலை அல்லவா?

“மோசமான காலங்களில் நாம் எவ்வாறு உயிர் பிழைத்திருக்க முடியும்?” என்பதே நாம் கேட்கின்ற கேள்வியாக உள்ளது. இந்தப் பாடத்தில் நாம், ராஜாவான சவுலினால் தேடப்பட்டு அதனால் தப்பி ஓடுகிறவராயிருந்த தாவீதின் காலம் பற்றிய நமது படிப்பைத் தொடருவோம். தாவீது எவ்வாறு உயிர் பிழைத்தார் என்று காண்பதன் மூலம், நாம் எவ்வாறு (மோசமான காலங்களில்) உயிர் பிழைக்க முடியும் என்பதையும் கூட ஒருவேளை காணலாம். மோசமான காலங்களில் உயிர் பிழைத்திருப்பதற்கு “செய்ய வேண்டியவைகள்” மற்றும் “செய்யக் கூடாதவைகள்” என்ற வகையில் நாம் பத்து விஷயங்களைக் கவனிப்போம்.

1. மோசமான காலங்கள் வரும்போது அதிர்ச்சி அடையாதீர்கள் (18:1-20:42)

“செய்யக் கூடாதவைகளில்” முதலில் வருவது, “மோசமான காலங்கள் வரும்போது அதிர்ச்சி அடையாதீர்கள்” என்பதாக உள்ளது. இதை நான் சற்றே விரிவாக்குகின்றேன்: “நீங்கள் உங்களால் இயன்ற அளவுக்குச் சிறப்பாகச் செயல்படும் பொழுது கூட - மோசமான காலங்கள் வரும்போது அதிர்ச்சி அடையாதீர்கள்.” இதை நான் இன்னும் ஒருமுறை சற்றே விரிவாக்குகின்றேன்: “நீங்கள் உங்களால் இயன்ற அளவுக்குச் சிறப்பாகச் செயல்பட்டு மற்றும் வழியின் ஒவ்வொரு அடிவைப்பிலும் தேவன் உங்களோடு இருந்துள்ளபோதும் கூட - மோசமான காலங்கள் வரும்போது அதிர்ச்சி அடையாதீர்கள்.”

அந்தக் கூற்று சிலருக்கு வினோதமானதாக இருக்கும். நாம், “ஒருவர் தம்மால் இயன்ற அளவுக்கு மிகச் சிறப்பாய்ச் செயல்பட்டு, தேவனைப் பிரியப்படுத்தினால், அவருக்கு மோசமான விஷயங்கள் நடக்கப் போவதில்லை என்பது உறுதி!” என்று நினைக்கலாம். ஆனால் என் கூற்று உண்மையானது என்பதில் நான் அச்சம் கொள்கிறேன். அது உண்மையாய் இருக்கிறது என்பதை தாவீதின் வாழ்க்கை நிரூபிக்கிறது.

நமது முந்திய பாடத்தில், தாவீதின்மீது யோனத்தான் கொண்டிருந்த நட்புறவைப்பற்றி வசனப் பகுதிகளை நாம் பார்க்கக் கூடும்படிக்கு சில நிகழ்ச்சிகளை வேகமாய்த் தாண்டி வந்திருந்தோம். நாம் மீண்டும் அவற்றுக்குத் திரும்பி, தாவீதின் வழியில் ஒவ்வொரு அடிவைப்பிலும் மற்றும் மோசமான காலங்கள் வந்தபோதும் தேவன் எவ்வாறு அவருடன் இருந்தார் என்பதைக் காண, அந்த நிகழ்ச்சிகளை நாம் மீண்டும் கண்ணோக்குவோம்.

கோலியாத்தைத் தாவீது கொன்ற பின்பு, இராஜாவின் வீட்டாரோடு அங்கம் வகிக்குமாறு அவர் அழைக்கப்பட்டார். அவருக்கு சவுல், நம்பிக்கை

யான அறிவுரையாளராகவும் அவரை மிகவும் பாராட்டுபவராகவும் இருந்தார். இராஜாவின் சோர்வுமிக்க இருளான வேளைகளில் சவுலுக்காகத் தாவீது இன்னும் பாடிக் கொண்டிருந்தார். அவர் சவுலுக்கு ஆயுத தாரியாகவும் தனிப்பட்ட மெய்க்காப்பாளராகவும் இருந்தார். சவுல், “தாவீது ஒரு இராட்சதனைக் கொல்ல முடியுமென்றால், அவனால் யாரையும் கையாள முடியுமே!” என்று நினைத்திருக்கலாம். சவுலின் படையில் தாவீது ஒரு படைத் தளபதியாக ஏற்படுத்தப்பட்டார். அவர் பிரசித்தி பெற்றவராகவும் நன்கு அறியப்பட்டவராகவும் விளங்கினார்.

இருப்பினும், பின்பு பெண்கள் பாடிய பின்வரும் பாடல் சவுலின் வெறுப்பைத் தூண்டியது: “சவுல் கொன்றது ஆயிரம், தாவீது கொன்றது பதினாயிரம்” (18:7). இந்தப் பாடலில் சவுலுக்கு எவ்விதமான அவமரியாதையும் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. “ஆயிரம்” மற்றும் “பதினாயிரம்” என்ற இரு சொற்களும் “மாபெரும் எண்ணிக்கையைக்” குறிப்பிடுவதற்கான கவிதைத் துவ வழியாயிருந்தன. யூதர்களுடைய கவிதைகளின் இணை பொருள் தத்துவத்தில், இரண்டு மிக உயர்ந்த விஷயங்கள் ஒரே காரியத்தையே அர்த்தப்படுத்தின.¹ உண்மையில் சவுலின் பெயர் முதலாவதாகக் குறிப்பிடப்பட்டதால் அவருக்கே பெருமளவில் கனம் செலுத்தப்பட்டது. சவுல் அதிகம் பக்குவப்பட்டவராகவும், உறுதிப்பட்டவராகவும் இருந்திருந்தால், அவர் இதை உணர்ந்திருப்பார். ஆயினும் சவுல் பக்குவப்பட்டவரும் அல்ல உறுதிப்பட்டவரும் அல்ல, எனவே நாம் பின்வருமாறு வாசிக்கின்றோம்:

அந்த வார்த்தை சவுலுக்கு விசனமாயிருந்தது; அவன் மிகுந்த எரிச்சலடைந்து, “தாவீதுக்குப் பதினாயிரம், எனக்கோ ஆயிரம் கொடுத்தார்கள்; இன்னும் ராஜாங்கமாத்திரம் அவனுக்குக் குறைவாயிருக்கிறது” என்று சொல்லி, அந்நாள் முதற்கொண்டு சவுல் தாவீதைக் காய்மகாரமாய்ப் பார்த்தான் (18:8, 9).

முடியரசர் பித்தரானார், அவருக்குள் காரணமற்ற பயம் நிரம்பிற்று (அதிகாரம் 18ல், சவுல் தாவீதுக்குப் பயந்தார் என்று மூன்று முறை கூறப்படுகின்றது; 1 சாமுவேல் 18:12, 15, 29). சவுலுக்காகத் தாவீது சுரமண்டலத்தை வாசிக்கையில், சவுல் அவரை ஈட்டியினால் சுவரோடே சேர்த்து உருவக்குத்திப் போடுவதற்கு இருமுறை முயற்சி செய்தார். அவர் தாவீதை படையின் உயர் பதவிக்கு உயர்த்தி, அவரைக் கணப்படுத்துவது போல் நடத்தார், ஆனால் உண்மையில் அவர் (தாவீது) யுத்தத்தில் கொல்லப்படுவார் என்று நம்பிக்கையாயிருந்தார் (1 சாமு. 18:17).

சவுல், கோலியாத்தைக் கொல்லுகிற மனிதனுக்குத் தமது மகளைக் கொடுப்பதாக ஏற்படுத்தியிருந்த தமது வாக்குறுதியைக் (1 சாமு. 17:25) குறித்து பல்வேறு சூழ்ச்சிகளை மறைவாய்ச் செய்தார். முதலில் அவர் தம் மூத்த மகள் மேராப் என்பவளைத் தாவீதுக்குக் கொடுக்க முன் வந்தார். தாவீது, தாம் அந்தக் கொடையைப் பெறத் தகுதியற்றவராயிருப்பதாகத் தன்னடக்கத்துடன் மறுத்தபோது, சவுல் மேராபை இன்னொருவருக்குக் கொடுத்து விட்டார்.² சவுல் தமது இளையமகளான மீகாள் தாவீதை நேசிப்பதை அறிந்தபோது, அவர் “அவள் அவனுக்குக் கண்ணியாயிருக்கவும்

... அவளை அவனுக்குக் கொடுப்பேன்” (1 சாமு. 18:21) என்று நினைத்தார். “கண்ணி” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள எபிரெய வார்த்தை, இரை உள்ள கூண்டொன்றின் இழுவைசக் கருவி என்ற கருத்துக் கொண்டுள்ளது. சவுலின் எலிப்பொறியில் மீகாள் ஒரு கருவாட்டுத் துண்டைப் போலிருப்பாள்!

சவுல் தாவீதுக்கு மீகாளைக் கொடுக்க முன் வந்தபோது, தாவீது “நான் எளியவனும் அற்பமாய் எண்ணப்பட்டவனுமாயிருக்கிறேன்” (18:23) என்று பதில் அளித்தார். வேறு வார்த்தைகளில் சொல்லுவதென்றால், அவரால் பெண்ணுக்குத் தரவேண்டிய விலையைக் கொடுக்க இயலாதிருந்தது (ஆதி. 34:12; யாத். 22:16 ஆகிய வசனங்களைக் காணவும்). தாவீது கோலியாத்தைக் கொன்றிருந்தபடியால், அவரைச் சவுல் பெரும் செல்வந்தராக்கி, பெண்ணுக்குத் தரவேண்டிய பரிசுப் பணத்தைப் பற்றிக் கவலைப்படாது, தமது மகளை அவருக்கு மனைவியாகத் தந்திருக்க வேண்டும் (1 சாமு. 17:25) - ஆனால் சவுல் தமது வார்த்தைகளைக் காப்பாற்றவில்லை. இப்பொழுது சவுல், “எனக்குப் பணம் எதுவும் தேவையில்லை. நீ நூறு பெலிஸ்தர்களைக் கொன்றாய் என்ற நிரூபணம் எனக்குப் போதுமானது” என்று கூறினார்.³ அந்த முயற்சியில் தாவீது கொல்லப்படுவார் என்று சவுல் நம்பினார். இந்த அளிப்பானது தாவீதின் சாகச உணர்வறிவுக்குப் பிரியமானதாக இருந்தது. அவரும் அவரது மனிதர்களும் பெலிஸ்தர்களைத் தாக்கி, ஒரு நூறு அல்ல ஆனால் இருநூறு பேரைக் கொன்றதற்கான நிரூபணத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். சவுலுக்கு, மீகாளைத் தாவீதுக்குக் கொடுப்பதைத் தவிர வேறு வழி இல்லாது போயிற்று.

சவுலின் எரிச்சல் நிலையாக வளர்ந்து வந்தது. முதலாவது, யோனத்தான் தாவீதை ஆதரித்திருந்தார்; இப்பொழுது மீகாளும் அவர் (தாவீது) பக்கம் இருந்தார்! சவுலின் சித்தப் பிரம்மை கொண்ட கண்களுக்கு, தாவீது அவரது (சவுலின்) சொந்தப் பிள்ளைகளையே தமக்கெதிராகத் திருப்பி விட்டதாகத் தோன்றிற்று. சவுலினால் இதை சகிக்க முடியவில்லை. “ஆகையால் சவுல் ... உயிரோடிருந்த நாளெல்லாம் தாவீதுக்குச் சத்துருவாயிருந்தான்” (18:29). NIVயில், “ஆகையால் சவுல் ... தனது எஞ்சியிருந்த வாழ்நாட்களில் எல்லாம் தாவீதுக்குச் சத்துருவாயிருந்தான்” என்று கூறப்படுகிறது. நீங்கள் சாக வேண்டும் என்று விரும்புகின்ற ஒரு மாமனாரைக் கொண்டிருத்தலை உங்களால் கற்பனை செய்து பார்க்க இயலுமா? (உங்களில் சிலர் ஏன் உங்கள் தலையை ஆட்டுகின்றீர்கள்?)

சென்ற பாடத்தில் நாம், சவுல் தாவீதைக் கொல்லும்படி யோனத்தான் தானுக்கும் தமது அலுவலர்களுக்கும் கட்டளையிட்டிருந்தார், ஆனால் யோனத்தான் தமது நண்பருக்காகப் பரிந்து பேசியதால் தாவீதை அழிக்க வேண்டும் என்ற சவுலின் முயற்சிகளில் ஒரு சுருக்கமான இடைவேளை ஏற்பட்டது என்று கவனித்தோம். இருப்பினும் வெகு விரைவிலேயே, தாவீதைக் கொல்வதில்லை என்று தாம் ஆணையிட்டதை மறந்துபோன சவுல், தாவீதின்மீது மீண்டும் ஈட்டியை எறிந்தார். 1 சாமுவேல் 19:10, “தாவீதோ அன்று இராத்திரி ஓடிப்போய், தன்னைத் தப்புவித்துக் கொண்டான்” என்று கூறுகின்றது. தாவீதின் வாழ்வில் அடுத்த பத்து அல்லது

அதற்கு மேற்பட்ட ஆண்டுகளை “ஓடுதல்” மற்றும் “தப்புவித்துக் கொள்ளுதல்” என்ற இரு வார்த்தைகள் தொகுத்துரைக்கின்றன; நமது வேத பாடப் பகுதியில் நீங்கள் இந்த வார்த்தைகளை மீண்டும் மீண்டும் காண்பீர்கள்.⁴ தாவீது தம்மால் இயன்ற அளவு சிறந்தவற்றைச் செய்து கொண்டிருந்தார்; அவர் தேவனால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருந்தார்; ஆனால் அப்பொழுதும் மோசமான காலங்கள் வந்தன.

தாவீது முதலில் தம் வீட்டிற்கு ஓடிச் சென்று, என்ன நடந்தது என்பதைத் தம் மனைவி மீகாளிடம் கூறினார்.⁵ தனது தந்தையைப் பற்றித் தாவீதைக் காட்டிலும் நன்கு அறிந்திருந்த மீகாள், தனது கணவரிடத்தில், அவர் நேரத்தை வீணாக்கலாகாது என்று கூறினார். தங்கள் வீடு கவனிக்கப்படுகின்றது என்று உணர்ந்த⁶ மீகாள், ஒரு ஜன்னல் வழியாகத் தாவீதை இறக்கி விட்டாள்.⁷ அந்த வீட்டிற்கோ அல்லது மீகாளை நேசிப்பதற்கோ தாவீது ஒருக்காலும் திரும்பி வரவேயில்லை. மோசமான காலங்கள் மிகவும் மோசமாகத் தொடங்கின.

தாவீது தப்பி ஓட அவருக்கு அவகாசம் கிடைப்பதற்காக, மீகாள் ஒரு பெரிய சுருபத்தை⁸ அவரது கட்டிலின் மேல் வைத்து, அதின் தலை மாட்டிலே ஒரு வெள்ளாட்டுத் தோலைப் போட்டு, துப்பட்டியினால் மூடி வைத்தார். அவள், சவுலின் செய்தியாளர்களிடம் தாவீது வியாதியா யிருப்பதாகக் கூறினார். அவளது ஏமாற்று வேலை கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பொழுது, தாவீது பழைய தீர்க்கதரிசியான சாமுவேலுடன், அவர் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த இராமா என்ற ஊரில் இருந்தார். சாமுவேல் அவரை நகரத்தில் இருந்த தீர்க்கதரிசிகளின் காலனியான நாயோதி⁹ என்ற இடத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார், அங்கு தாவீது சரணாலயத்தைக் கண்டறிய முடிந்தது. அவர் அங்கிருந்ததைச் சவுல் அறிந்தபோது, கொலையாளிகளின் குழுவொன்றை அங்கு அனுப்பினார், ஆனால் தேவன் தாவீதைப் பாதுகாத்தார். சவுலின் மனிதர்கள் தீர்க்கதரிசிகள் மீது பாயத் தொடங்கிய போது, தேவன் தமது ஆவியை அவர்கள் மீது அனுப்பினார், அவர்கள் தீர்க்கதரிசனம் கூறத் தொடங்கினார்கள். மேலும் இரு குழுக்களை சவுல் அனுப்பினார் - அவர்களுக்கும் அதே விளைவுதான் ஏற்பட்டது.

இந்தக் காட்சியில் நாம் நகைச்சுவையின் தொடுதலைக் காண முடியும். இதைப் பின்வரும் (கற்பனை) நிகழ்ச்சியுடன் ஒப்பிட முடியும்: சபை ஆராதனையின் போது, பிரசங்கியாரைக் கொல்லத் திட்டமிட்டு ஒரு டஜன் முரடர்கள், தோலுடை அணிந்து, வெண்கலச் சங்கிலிகள் மற்றும் சைக்கிள் செயின்களுடன் சபை கூடும் இடத்தினுள் திடீரென்று நுழைகின்றார்கள். பின்பு - பல்வ - ஒரு வினோதமான பார்வை அவர்கள் முகங்களில் தோன்று கின்றது, அவர்கள் பாடல் புத்தகம் ஒன்றை எடுத்து, “கிருபையிதே, தேவ கிருபையிதே” என்று பாடல் பாடத் தொடங்கி விடுகின்றார்கள்.

என்ன நடந்தது என்று சவுலினால் கற்பனை செய்து பார்க்க இயலவில்லை, எனவே அதைக் கண்டு பிடிப்பதற்காக அவரே வந்தார். ஆயினும் அவர் தீர்க்கதரிசிகளிடம் வந்தபோது, தேவன் மீண்டும் அவர் மீது தமது ஆவியை ஊற்றி, அவரைச் செயலற்றவராக்கி விட்டார். இந்த அதிகாரமானது, சவுல் இரவும் பகலுமாக ஒரு நாள் முழுவதும் நிர்வாணமாக

விழுந்து கிடந்து, தீர்க்கதரிசனம் சொன்னார் என்ற இசைவுப் பொருத்தமற்ற மதியினமான காட்சியுடன் முடிகின்றது (19:24)!¹⁰ இராமா என்ற அவ்வூர் பாதுகாப்பானதற்றதாகியது என்பது தெளிவு, எனவே தாவீது மீண்டும் ஒருமுறை ஓட வேண்டியதாயிருந்தது. மீண்டும் அவர் ஒருக்காலும் தமது அறிவுரையாளரான சாமுவேலைச் சந்திக்க மாட்டார். மோசமான காலங்கள் இன்னும் அதிக மோசமாயிற்று.

நமது முந்திய பாடத்தில் நாம் கவனித்தபடி, தாவீது பின்பு யோனத்தானிடம் ஓடினார். அவர் தமது நண்பரிடம், “நான் செய்தது என்ன? என் அக்கிரமம் என்ன?” (20:1) என்று கதறுகின்ற போது அவரது குரலில் இருந்த பெரும் வருத்தத்தை கற்பனை செய்து பாருங்கள். மோசமான காலங்கள் வருகின்ற போது, ஒருவேளை நீங்களும் கூட. “இது எனக்கு வரும்படிக்கு நான் என்ன செய்தேன்?” என்று கதறுகின்றீர்கள். சவுலின் வெறுப்புக்கு ஆளாகும்படிக்குத் தாவீது எதையும் செய்திருந்த தில்லை - ஆனால் அப்பொழுதும் மோசமான காலங்கள் வந்தன.

சவுல் யோனத்தானைக் கொல்ல முயற்சி செய்த போது, எல்லா சந்தேகமும் அற்றுப் போயிற்று. தாவீது உயிரோடிருக்கும் வரைக்கும் சவுல் ஓய்ந்திருக்க மாட்டார். இரண்டு நண்பர்களும் கண்ணீருடன் பிரிந்தார்கள். மோசமான காலங்கள் இன்னும் அதிக மோசமாயின.

மீண்டும் நான் பின்வரும் இரு விஷயங்களை வலியுறுத்துகின்றேன்: (1) தாவீது - சரீராதியாகவும் ஆவிக்குரிய வகையிலும் - தம்மால் இயன்ற அளவு சிறப்பாகச் செயல்பட்டார், மற்றும் (2) அவர் செய்த எல்லாவற்றிலும் கர்த்தர் அவருடன் இருந்தார். ஆயினும் மோசமான காலங்கள் வந்தன. தேவனுடைய இருதயத்திற்கு ஏற்ற மனிதருக்கு இது நேரிட்டதென்றால், உங்களுக்கும் இது (போன்றது) நேரிடக் கூடும். நீங்கள் ஒரு மூப்பராக, ஒரு உதவிக்காரராக, ஒரு பிரசங்கியாராக அல்லது வேதாகம வகுப்பு ஆசிரியராக இருக்கக் கூடும் - உங்கள் பிள்ளைகள் போதைப் பொருட்களைப் பயன்படுத்தி உங்கள் இருதயத்தை உடைந்து போகச் செய்யக்கூடும். நீங்கள் ஒரு அன்பு நிறைந்த மனைவியாக அல்லது கணவராக இருந்து, உங்கள் மணவாழ்வை நன்முறையில் செயல்படுத்தியிருந்தும், உங்கள் துணைவர் அல்லது துணைவி உங்களை விட்டு யாரேனும் ஒருவருடன் சென்று விடக்கூடும். நீங்கள் ஒரு நேர்மையான கிறிஸ்தவ வியாபாரியாயிருந்து, உங்கள் வியாபாரத்தை வெற்றிகரமானதாக்கியிருக்கக் கூடும், இருப்பினும் நீங்கள் எல்லாவற்றையும் இழந்து போகக் கூடும். நீங்கள் ஒரு உண்மையான கிறிஸ்தவராயிருந்து, தேவனுக்கு ஊழியம் செய்வதில் உங்கள் இருதயத்தையும் ஆத்துமாவையும் ஒப்புக்கொடுத்திருந்தும், மருத்துவர் உங்களை அழைத்து, “நீங்கள் இன்னும் மூன்று மாதங்கள் மட்டும் உயிர் வாழ்வீர்கள்” என்று கூறக்கூடும்.

என்னைத் தவறாகப் புரிந்து கொள்ளாதீர்கள். கிறிஸ்தவராயிருத்தல் என்பது நாம் நல்ல திருமணத்தைப் பெறவும், மகிழ்வான குடும்பத்தைக் கொண்டிருக்கவும், பொருளாதார பாதுகாப்பு மற்றும் நல்ல உடல் நலத்தையும் கூடப் பெறவுமான நமது வாய்ப்புக்களை மேம்படுத்தும். இருப்பினும், தேவனுக்கு உண்மையாய் நடக்கின்ற அவருடைய பிள்ளை

களும் கூட மோசமான காலங்கள் தங்களுக்கு வராமல் தடுக்கப் பட்டவர்களாயிருப்பதில்லை. மோசமான காலங்கள் வருகின்றபோது அதிர்ச்சியடையாதீர்கள்.

2. முதலில் நீங்கள் மதியீனமாகச் செயல்பட்டால், அது பற்றி அதிர்ச்சியடையாதீர்கள் (21:1-22:1)

பின்வரும் கேள்வியைப்பற்றி ஒரு கணம் சிந்தித்துப் பாருங்கள்: தாவீது ஏன் ஓடினார்? அவர் சிங்கங்களையும் கரடிகளையும் எதிர்த்து நின்றிருந்தாரே. அவர் கோலியாத்தை எதிர்த்து நின்றிருந்தாரே. அவர் பெலிஸ்தர்களுக்கு எதிராகச் செய்திருந்த பல யுத்தங்களில் வெற்றியடைந்திருந்தாரே; உண்மையில் அவர் ஒரு இராணுவ வீரராயிருந்தார். பின்பு ஏன் அவர் சவுலை எதிர்த்து நிற்பதற்குப் பதிலாக தம் உயிருக்காக ஓடினார்? அவரது வாழ்வில் முதல் முறையாக, அவர் இந்த சூழ்நிலையை எப்படிக்கையாளுவது என்று அறியாததினால் அவ்வாறு செய்தார் என்று நான் கருத்துத் தெரிவிக்க என்னை அனுமதியுங்கள். இது வரையிலும் எதிராளியைக் கொல்லுதல் என்பதே அவர் எதிர்ப்பைக் கையாண்ட வழிமுறையாயிருந்தது. அவர் சிங்கங்களையும் கரடிகளையும் கொன்றார். அவர் கோலியாத்தைக் கொன்றார். அவர் பெலிஸ்தர்களைக் கொன்றார். ஆனால், சவுல் கர்த்தரால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட இராஜாவாயிருந்தார். கர்த்தரால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவரைக் கொலை செய்தல் என்பது தாவீதினால் கூடாததாயிருந்தது (1 சாமு. 24:6 முதலியன). தாவீது என்ன செய்வது என்று அறியாதிருந்தார், எனவே அவர் ஓடினார்.

தேடப்பட்டவர் என்ற வகையில் தாவீது தமது வாழ்வைத் தொடங்கின வேளையில், அவர் பெருத்த துயரத்துடன், அதிகமான திட்டம் அல்லது நோக்கம் எதுவுமின்றி, உண்மையில் மதியீனமான சில செயல்களைச் செய்வதாக ஓடினார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாக உள்ளது.

முதலில் அவர் தெற்கே சுமார் இரண்டு மைல்கள் தொலைவிலுள்ள நோபிற்கு ஓடினார். சீலோ அழிக்கப்பட்ட பின்பு, ஆசரிப்புக் கூடாரமானது அங்கே (நோப்) இடம் மாற்றி வைக்கப்பட்டிருந்தது (1 சாமு. 4:2, 3; எரே. 7:12); இது ஆசாரியர்களும் அவர்களின் குடும்பங்களும் வாழ்கின்ற நகரமாயிற்று. தாவீது உணவு, ஆயுதம் எதுவுமற்றவராயிருந்தார், அவர் ஒருவேளை “ஆசாரியர்கள் அன்னமிடுவதில் எப்பொழுதுமே நல்லவர்கள்” என்று நினைத்திருக்கலாம். இருப்பினும், அவர் அங்கு சென்ற பொழுது, சவுலுடன் பலத்த பிணைப்புக் கொண்டிருந்த பிரதான ஆசாரியரான அகிமெலேக்கு என்பவரையே முதலாவதாகச் சந்திக்க நேரிட்டது.¹¹ அகிமெலேக்கு தாவீதைக் கண்ட பொழுது சங்கடத்திற்குள்ளானார். கடந்த காலங்களில் தாவீது ஆசரிப்புக் கூடாரத்திற்கு அடிக்கடி வந்திருந்தார், ஆனால் அவர் எப்பொழுதுமே தம்முடன் இராஜரீகக் குழு அல்லது படை வீரர்களின் குழு புடைசூழவே வருவது வழக்கம். இப்பொழுதோ அவர்

தன்னந்தனியராக வந்தார். தாவீது தம்மைக் காத்துக் கொள்ளவும் உதவி பெறவும், தம்மை சவுல் ஒரு இரகசியமான ஊழியத்தினிமித்தம் அனுப்பியதாக வியப்பூட்டும் மாபெரும் பொய் ஒன்றைக் கண்டுபிடித்தார். ஆசாரியர் தாவீதிற்கு தேவ சமூகத்தில் இருந்த ஐந்து அப்பங்களை¹² எடுத்துக் கொடுத்தார். அவை மட்டுமே அங்கு இருந்தன. பிற்பாடு அவர், ஆசாரிப்புக் கூடாரத்தில் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டிருந்த கோலியாத்தின் பட்டயத்தை எடுத்து அவருக்கு(தாவீதுக்கு)க் கொடுத்தார். தாவீது தாம் விரும்பியதைப் பெறுவதற்காகச் சூழ்ச்சி செய்து பொய்யுரைத்ததில்¹³ தாவீது தேவனுடைய இருதயத்திற்கேற்ற மனிதர் என்பதைக் காட்டிலும், சவுலைப் போன்றே அதிகமாய் செயல்பட்டார்!

தாவீது அகிமெலேக்கிடம் பேசிக் கொண்டிருக்கையில், தோவேக்கு அங்கிருந்ததை சங்கடத்துடன் கவனித்தார்.¹⁴ தோவேக்கு என்பவர் சவுலின் மேய்ப்பர்களுக்குத் தலைவராயிருந்தார். (அந்த உண்மையை தற்சமயத் திற்கு மடித்து வையுங்கள்.)

தாவீது தம்மால் முடிந்த அளவு விரைவாக மீண்டும் ஓடலானார். இம்முறை அவர் தென்மேற்கில் முப்பது மைல்கள் தொலைவில் இருந்து காத்தென்ற பெலிஸ்திய நகருக்குச் சென்றார். பெலிஸ்திரிடம் தாம் கொண்டிருப்பதைக் காட்டிலும் அதிகமான பயத்தை சவுலிடத்தில் தாம் கொண்டிருக்க நேரிடும் என்பதைத் தாவீது அறிந்திருந்தார். (துரதிர்ஷ்டவசமாக, அடிக்கடி நாம் நம் “விரோதிகளிடம்” பயப்படுவதைக் காட்டிலும் நம் “சகோதரர்களிடமே” அதிகம் பயப்பட வேண்டியதாக உள்ளது!) அவர் புகலிடம் நாடி, காத்தென்ற நகருக்குச் சென்றார், ஆனால் உண்மையிலேயே அது அவர் செய்த மதியீனமான செயலாய் இருந்தது! கோலியாத் எங்கிருந்து வந்தவன் என்று உங்களுக்கு நினைவிருக்கிறதா? ஆம் அவன் காத்தென்ற இந்த நகரில் இருந்து வந்தவனாயிருந்தான்! (1 சாமு. 17:23). இங்கு தாவீது - கோலியாத்தைக் கொன்ற, மீகாளுக்குப் பரிசுக் கிரயமாக இருநூறு பெலிஸ்தர்களைக் கொன்று அவர்களின் உடல்களில் இருந்து நுனித்தோல்களை அறுத்தெடுத்த, “தாவீது கொன்றது பதினாயிரம்” என்று மக்கள் பாடும் வகையில் யுத்தங்களில் பல்லாயிரம் பெலிஸ்தர்களைக் கொன்றிருந்த தாவீது - வந்தார், அவர் பெலிஸ்தியாவின் இருதயம் போன்ற மையப் பகுதியில் பீடுநடை போட்டுச் சென்றார், கோலியாத்தின் சொந்த நகரில் (தமது இடுப்பில் கோலியாத்தின் பட்டயத்துடன்) தைரியமாய் அடியெடுத்து வைத்துச் சென்றார் மற்றும் தம்மை அரசனிடம் அழைத்துச் செல்லும்படி கேட்டுக் கொண்டார்!¹⁵

தாவீது ஒருவேளை தாம் அடையாளம் அறியப்படாமல் அங்கிருந்து விடலாம் என்று நினைத்திருக்கலாம், ஆனால் அவரது செம்முடி (அடையாளக் காட்டத்) தவறவில்லை! ஆகிஸ் அரசனின் பணியாளர்கள் கூட, இஸ்ரவேலரின் அணிவகுப்பில் எதிரொலித்த முதல் தர பாடலை அறிந்திருந்தார்கள்: “சவுல் கொன்றது ஆயிரம், தாவீது கொன்றது பதினாயிரம்”¹⁶ - அதாவது பதினாயிரம் பெலிஸ்தர்கள். பெலிஸ்தியாவில் “மிகவும் தேடப்பட்ட பட்டியலின்” முதலிடத்தில் தாவீது இருந்திருக்க வேண்டும்!

அவர்கள் தாவீதைப் பிடித்தார்கள் (சங்கீதம் 56ன் அறிமுகக் குறிப்பைக் கவனிக்கவும்), அவரோ கதிகலங்கிப் போனார். “அவர்கள் கண்களுக்கு முன்பாகத் தன் முகநாடியை வேறுபடுத்தி, அவர்களிடத்தில் பித்தங் கொண்டவன்போலக் காண்பித்து, வாசற்கதவுகளிலே கீறிக் கொண்டிருந்து, தன் வாயிலிருந்து நுரையைத் தன் தாடியில் விழ்ப்பண்ணிக் கொண்டிருந்தான்” (21:13). தேவனால் தேர்ந்து கொள்ளப்பட்ட ஒருவர், இஸ்ரவேலின் அடுத்த இராஜா, பைத்தியம் பிடித்தவர் போல் நடத்துக் கொண்டிருந்தார்!

ஆகீஸ் ஆழ்ந்த வெறுப்படைந்தான். “எனக்கு முன்பாகப் பயித்திய சேஷ்டை செய்ய, நீங்கள் இவனைக் கொண்டு வருகிறதற்கு, பயித்தியக் காரர்கள் எனக்குக் குறைவாயிருக்கிறார்களோ?” (21:15). அவர்கள் தாவீதைப் போகும்படி விட்டுவிட்டார்கள். (பழங்கால மக்களில் பலர், பைத்தியம் பிடித்த மனிதர்கள் கடவுள்களால் தொடப்பட்டிருந்தார்கள் என்றும் அவர்களைத் துன்புறுத்தக் கூடாது என்றும் நம்பினார்கள்.¹⁷)

இந்த நிகழ்ச்சியை வாசிக்கையில் நான் பலவகையான உணர்வுகளின் கலவையைக் கொண்டவன் ஆகின்றேன். தாவீதின் விரைவுச் சிந்தனையை நான் பாராட்டுகின்றேன் - தாவீது தம்மை அங்கிருந்து விடுவித்தமைக்குக் கர்த்தரை மகிமைப்படுத்தினார்¹⁸ - ஆனால் தாவீதின் சிந்தனைச் செயல் முறை முதலிடத்தில் ஒருச் சாய்ந்திராமற் போயிருந்தால், அவர் தம்மைக் காத்துக் கொள்வதற்காகப் பைத்தியம் பிடித்த மனிதரைப் போன்று நடக்க வேண்டிய சூழ்நிலையில் ஒருபோதும் இருந்திருக்க மாட்டார். தேவனால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட ஒருவர் தம் கண்களைச் சுழற்றுவதையும் .ன.. பொருளற்ற சொற்றொடர்களை வெறிகொண்டவர் போல் உரத்துக் கூவுவதையும் ... தம் விரல் நகங்களை வாசற்கதவின் மரத்தில் ஆழப்பதித்துச் சுரண்டுவதையும் தம் விரல்களை அதில் செலுத்துவதையும்¹⁹ ... தமது தாடியில் எச்சிலை விழச் செய்வதையும் (Amplified Bible புத்தகத்தில் காணவும்) காண்பதென்பது என்னைக் கவலையில் ஆழ்த்துகிறது.

தாவீது எவ்வளவாகக் கீழ்மையாயிருக்கக் கூடும்? ஒரு மறைவிடத்தைக் கண்டு, அதில் தம்மை நுழைத்துக் கொள்வது மட்டும்தான் தாவீதுக்கு எஞ்சியிருந்தது - மிகச் சரியாக அவர் அதையே செய்தார். தாவீது காட் ஊரில் இருந்து ஓடிப் போய், நமது இந்தப் பாடம் தொடங்கிய இடமான குகைக்கு - அதுல்லாம் என்னும் கெபிக்குப் போனார்.²⁰

அதுல்லாம் என்பது காட் ஊருக்கும் பெத்லெகேமுக்கும் இடை வழியில் இருந்த, யூதேயாவின் நகரம் ஆகும்.²¹ இது கைவிடப்பட்ட பகுதியாக, பாறைகள் நிறைந்த தரிசு நிலப்பகுதியாக இருக்கிறது. அதற்கு அருகாமையில் கெபிகள் நிறைந்த ஒரு குன்று இருக்கிறது, அந்தக் கெபிகளுக்கு ஒன்றல்ல ஆனால் ஆயிரக்கணக்கான நுழைவாயில்கள் இருக்கின்றன, அவைகள் மைல் கணக்கிலான பாதாள வழிகளைக் கொண்டதாயிருக்கின்றன. அது நீர்ப் பாம்புகள் மற்றும் விஷப் பூச்சிகள் நிறைந்த இடமாயிருக்கிறது. இன்றைய நாட்களில் அவ்விடம் கள்வர்களும் தீவிரவாதிகளும் விரும்பி ஒளியும் இடமாயிருப்பதால், பயணிகளை வழிகாட்டிகள் அவ்விடத்திற்கு அழைத்துச் செல்வதில்லை. லின் ஆண்டர்ஸன் அவர்கள் அவ்விடத்தை, “உலகின் அக்குள் பகுதி” என்று

அழைக்கின்றார்.²² தாவீது, “என் ஆத்துமாவை விசாரிப்பார் ஒருவரும் இல்லை” (சங். 142:4) என்று கூறிய பொழுது இந்த இடத்தில்தான் இருந்தார். இது தாவீதின் வாழ்வில் மிகவும் கீழ்மையான கணங்களில் ஒன்றாக இருந்தது.

மீண்டும் எனது கருத்து பின்வருமாறு: தாவீதுக்கு மோசமான காலங்கள் நேரிட்டது என்றால் அவை எனக்கும் உங்களுக்கும் கூட நேரிடக்கூடும். ஒரு சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, எனது நண்பர்களில் ஒருவரான இளம் வங்கியாளர் ஒருவர் மருத்துவ ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு, இளம்பிராயத்தினருக்கு ஏற்படும் நீரிழிவு நோய் கொண்டிருந்தார் என்று தெரிவிக்கப்பட்டார். அவர் ஒரு பிரகாசமான, மகிழ் பொங்கும், துடிப்புள்ள, விளையாட்டுத் திறமைமிக்க இளைஞராயிருந்தார் (இருக்கின்றார்) - அந்த மருத்துவ ஆய்வானது அவரை வேகமாய் ஓடிய சரக்கு இரயிலைப் போல தாக்கிற்று. பல வாரங்களாக, அவர் எரிச்சலும் சோர்வும் உடையவராயிருந்தார். அவரது பகுத்தறியும் தன்மையற்ற நிலைக்கு ஒரு விவரிப்பு பின்வருமாறு: அவர் தொலைக்காட்சியில் சாக்கர் விளையாட்டை (அமெரிக்காவில் பரவலாக விளையாடப்படும் ஒரு விளையாட்டு) கவனிக்கையில், கதறத் தொடங்கினார். “நான் மீண்டும் ஒரு போதும் சாக்கர் விளையாட மாட்டேனே” என்று அழுதார். அதற்கு முன் அவர் ஒருக்காலும் சாக்கர் விளையாடியது இல்லை, சாக்கர் விளையாடும் நோக்கமும் அவரிடம் இருந்ததில்லை, ஆனால் அது எவ்வித மாறுபாட்டையும் ஏற்படுத்தவில்லை. அவர் தம்மை ஒரு ஊனமுற்றவராக, தமது விளையாடும் நாட்கள் யாவும் முடிந்து போனவராகப் பார்த்தார். கர்த்தருடைய உதவியினாலும், அன்புமிக்க குடும்பத்தின் ஆதரவினாலும், அவர் விரைவிலேயே குணம் அடைந்து, தம் பழைய நிலையை அடைந்தார். இப்பொழுது அவர் தம் தொடக்கப் பதில்செயலைப் பின்னோக்கிப் பார்த்து சிரிக்க முடிகின்றது, ஆனால் அவர் சில காலம் மதியீனமாகச் செயல்பட்டதை ஒப்புக் கொள்ளுகின்றார்.

பேரழிவு நம்மைத் தாக்கினால், நாம் ஒருக்காலும் பகுத்தறிவுற்றவர்களாக மாட்டோம் என்று நினைக்கலாம், ஆனால் அது நமக்குத் தெரியாது என்பது மட்டுமே உண்மையாக உள்ளது. நான் எவ்வாறு பதில்செயல் செய்ய விரும்புவேன், எவ்வித பதில்செயல் செய்வேன் என்று நம்புகிறேன் என்பதெல்லாம் எனக்குத் தெரியும், ஆனால் அதுவே எல்லாமும் ஆகி விடாது. மோசமான காலங்கள் வரும்பொழுது, நாம் முதலில் மதியீனமாகச் செயல்படுவதை விட்டுவிடுவோம் என்பதற்காக நான் இதைக் கூறவில்லை. இது யாருக்கு வேண்டுமானாலும் நடக்கக் கூடும் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள் - மற்றும் தேவனுடைய உதவியால் நாம் உயிர் பிழைக்க முடியும் என்பதையும் புரிந்து கொள்ளுங்கள். தாவீது இதைச் செய்தார்; என் நண்பரும் இதைச் செய்தார்; நீங்களும் நானும் கூட இதைச் செய்ய முடியும்.

3. உங்கள் சொந்த செயல்களுக்குப் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளுங்கள் (22:1-23)

தாவீது அதுல்லாம் கெபிக்கு முதன் முதலாகச் சென்ற பொழுது சங்கீதம் 142 இயற்றப்பட்டது என்பது உறுதி, ஏனெனில் தாவீது அதிக நாட்களுக்குத் தனிமையாய் இருக்கவில்லை என்று 1 சாமுவேல் 22ம் அத்தியாயம் குறிப்பிடுகிறது:

தாவீது ... அதுல்லாம் என்னும் கெபிக்குப் போனான்; அதை அவன் சகோதரரும் அவன் தகப்பன் வீட்டார் அனைவரும் கேட்டு, அங்கே அவனிடத்துக்குப் போனார்கள். ஒடுக்கப்பட்டவர்கள், கடன்பட்டவர்கள், முறுமுறுக்கிறவர்கள் யாவரும் அவனோடே கூடிக் கொண்டார்கள்; அவன் அவர்களுக்குத் தலைவனானான். இந்தப் பிரகாரமாக ஏறக்குறைய நானூறுபேர் அவனோடிருந்தார்கள் (22:1, 2).

முதலாவது, தேவன் தாவீதுக்கு உணர்வுப்பூர்வமான ஆதரவைக் கொடுத்தார். அவர் தாவீதுக்கு அவர் தம் குடும்பத்தாரைக் கொடுத்தார். “அதை அவன் சகோதரரும் அவன் தகப்பன் வீட்டார் அனைவரும் கேட்டு, அங்கே அவனிடத்துக்குப் போனார்கள்.” தாவீதின் குடும்பமும் சவுலிடமிருந்து வரும் அபாயத்திற்கு ஆளாயிருந்தது என்பதில் ஐயமில்லை.²³

பின்பு தேவன் தாவீதுக்கு நடைமுறையிலான ஆதரவைக் கொடுத்தார். அவர் தாவீது செய்வதற்கு ஒரு வேலையைக் கொடுத்தார். உட்கார்ந்து கொண்டு தம்மைக் குறித்தே வருந்திக் கொண்டிருப்பதற்குப் பதிலாக, தாவீதுக்கு கற்பனை செய்ய (க் கூட) மிகவும் ஒத்துவராத படைகளை ஒழுங்குபடுத்தும் அறைகூவலைத் தேவன் கொடுத்தார். நமது வேத பாடப் பகுதியானது, “மூன்று டக்கள்” தாவீதைச் சுற்றிலும் ஒன்றுகூடத் தொடங்கியதாகக் கூறுகின்றது: The distressed (ஒடுக்கப்பட்டவர்கள்), the debtors (கடன்பட்டவர்கள்), the discontented (முறுமுறுக்கிறவர்கள்). “ஒடுக்கப்பட்டவர்கள்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள எபிரேய வார்த்தை, இந்தக் குழுவினர் அடக்கு முறைக்கு உட்பட்டிருந்ததைச் சுட்டிக்காண்பிக்கின்றது. “கடன்பட்டவர்கள்” என்பது, சவுலினால் விதிக்கப்பட்டிருந்த சமை மிகுந்த வரிகளைச் செலுத்த இயலாதவர்கள் என்று குறிப்பிடுகின்றது. அவர்கள் பட்ட கடனைக் கொடுத்துத் தீர்ப்பதற்காக அவர்கள் அல்லது அவர்கள் குடும்பத்தார் விற்கப்படுவதைத் தவிர்ப்பதற்காக தப்பி ஓடினார்கள். “முறுமுறுக்கிறவர்கள்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட வார்த்தையானது இந்தக் குழு தவறு இழைக்கப்பட்டு, தவறாக நடத்தப்பட்டிருந்ததையும் மாற்றம் ஒன்றிற்காக ஆவலுடன் எதிர்பார்த்திருந்ததையும் சுட்டிக் காண்பிக்கின்றது. தாவீது மட்டுமே புண்பட்டவராயிருந்தது இல்லை; சவுலின் ஆட்சியின் கீழ் நாடு முழுவதும் புலம்பிக் கொண்டிருந்தது.

இவர்கள் யுத்தத்திற்குப் பயிற்றுவிக்கப்பட்டவர்களாய் இருந்தது இல்லை. இது மனக்குறைவுடைய மக்கள் குழுவாயிருந்தது, அவர்களில்

பலர் அநேகமாக எவருடனும் ஒத்துப் போக இயலாதவர்களாயிருந்தார்கள். (இவ்வரலாற்றின் பிற்பகுதியில், “தாவீதோடே நடந்து வந்த மனுஷரில் பொல்லாதவர்களும் பேலியாளின் மக்களுமான எல்லாரும்” [1 சாமு. 30:22] என்று வாசிக்கின்றோம். ஒரு சமயத்தில் மக்கள் அவரைக் கல்லெறிந்து கொல்லக் கூட விருப்பமுள்ளவர்கள் ஆனார்கள்! [1 சாமு. 30:6]. ஏதோ சிலவற்றில் தகுதிக் குறைவு கொண்டிருந்தவர்களின் இந்தக் கூட்டத்தை படையினர் போன்று வடிவமைக்கத் தொடங்கக் கூட எவராலாவது இயலுமா? எனக்குத் தெரியவில்லை, ஆனால் தேவனுடைய அறைகூவலைத் தாவீது ஏற்றுக் கொண்டார். விரைவிலேயே தாவீது மீண்டும் பணி நிறைந்தவர் ஆனார், கர்த்தருடைய சித்தத்தை நிறைவேற்றுவதில் துடிப்புள்ளவர் ஆனார். அவர் தமது இராஜ்யத்திற்கு வல்லமையின் பெலம் ஒன்றைக் கட்டியெழுப்பினார். அவர் தமது ஆளுகைக் காலம் முழுவதிலும் தம்முடன் நிலைத்து இருக்கும்படியான தலைமைத்துவம் ஒன்றை மேம்படுத்திக் கொண்டிருந்தார். தாவீதின் “பெலவான்களான மனிதர்கள்” பற்றி 2 சாமுவேல் 23 கூறுகின்ற பொழுது, நாம் “முப்பது தலைவருக்குள்ளே இந்த மூன்று பேரும் அறுப்பு நாளிலே அதுல்லாம் கெபியிலே தாவீதிடத்தில் போயிருந்தார்கள் ...” (23:13) என்று வாசிக்கின்றோம். தாவீது இராஜாவான பொழுது, அவரது “அமைச்சரவையில்” இருந்தவர்கள், வனாந்தரத்தில் அவர் பயிற்றுவித்திருந்தவர்களாகவும், அங்கு அருகருகே யுத்தம் செய்கையில் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கக் கற்றுக் கொண்டவர்களாகவும் இருந்தார்கள்.

மோசமான காலங்கள் வரும் பொழுதும், (அவ்வேளையில்) நாம் மதியினமாகச் செயல்படும் பொழுதும், தேவன் நமக்கு முன் வைத்துள்ள அறைகூவல்களின் மீது கவனம் செலுத்துதல் - பிறருக்கு உதவி செய்வதில் மும்முரமாயிருத்தல் மற்றும் நம்மைப் பற்றி வருத்தமாக உணருவதை நிறுத்துதல் - என்பது நம் தலையை நேராக்கிக் கொள்ளுவதற்கான மிகச் சிறந்த வழிகளில் ஒன்றாக உள்ளது.

நிறைவாக, தேவன் தாவீதுக்கு ஆவிக்குரிய ஆதரவைக் கொடுத்தார். 1 சாமுவேல் 22:5 பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறது: “பின்பு காத் என்னும் தீர்க்கதரிசி தாவீதைப் பார்த்து: ‘நீர் அரணில்²⁴ இராமல் யூதா தேசத்திற்குப் புறப்பட்டு வாரும்’ என்றான்; அப்பொழுது தாவீது புறப்பட்டு ஆரேத் என்னும் காட்டிலே போனான்.” ஏதோ ஒருவேளையில் காத் (என்ற தீர்க்கதரிசி) தாவீதின் படைகளுடன் சேர்ந்து கொண்டு, அவரது ஆலோசனையாளர்களில் ஒருவராக ஆனார். தாவீது இராஜாவான பின்பு, காத் “ரூன திருஷ்டிக்காரராக” ஆனார் (1 நாளா. 21:9). நிறைவாக, காத் என்பவர் தாவீதின் ஆட்சி பற்றிய வரலாற்று குறிப்பெழுதுபவர்களில் ஒருவராக ஆனார் (1 நாளா. 29:29, 30).

ஆயினும், தாவீதுக்குச் சூழ்நிலைகள் மேம்படத் தொடங்கிய பொழுது கூட, அவர் தமது மதியினத்தின் விளைவுகளைக் காணத் தொடங்கினார். ஒரு நாள், சவுல் கிபியாவின் வெளிப்புறத்தில் ஒரு மரத்தடியில் அமர்ந்திருந்த பொழுது, அவரது பிரதான ஊழியக்காரர்கள் அவரைச் சுற்றி அமர்ந்திருந்தார்கள், அரசர் தன்னிரக்கத்தில் புரண்டு கிடந்தார். “எனக்காகப் பரிதாபப்பட ஒருவரும் இல்லையா?” (22:8) என்று அவர் புலம்பினார்.

அங்கு ஏதோமியனான தோவேக்கு அருகில் நின்று கொண்டிருந்தார். (இவரை நினைவிருக்கிறதா? இவர்தான் நோபில் ஆசரிப்புக் கூடாரத்தின் அருகில் தாவீதைக் கண்டவர்) தோவேக்கு பின்வருமாறு பேசினார்: “ஈசாயின் மகனை நோபிலிருக்கிற அகிதூபின் குமாரனாகிய அகிமெலேக் கிடத்தில் வரக் கண்டேன். இவன் அவனுக்காகக் கர்த்தரிடத்தில் விசாரித்து,²⁵ அவனுக்கு வழிக்குப் போஜனத்தைக் கொடுத்து, பெலிஸ் தனாகிய கோலியாத்தின் பட்டயத்தையும் அவனுக்குக் கொடுத்தான் என்றான்” (22:9, 10). தோவேக்கு அகிமெலேக்கின் ஆரம்ப கட்டத் தயங்கு தலையோ அல்லது தாவீதின் வஞ்சனையையோ கூறவில்லை. சவுல் மீண்டும் ஒருமுறை பித்துப் பிடித்தவராகி வன்முறையில் ஈடுபட்டார். அவர் அகிமெலேக்கையும் பிற ஆசாரியர்களையும் வரவழைத்து அவர்களைக் கொல்லுவித்தார். பின்பு அவர் நோப் என்ற (ஆசாரியர்களின்) நகர் முழுவதையும் அழித்தார்: ஆண்கள், பெண்கள், பிள்ளைகள், குழந்தைகள், மற்றும் விலங்குகளையும் கூட அழித்தார்!²⁶

ஒரு ஆசாரியர் - அகிமெலேக்கின் மகன்களில் ஒருவரான அபியத்தார் என்பவர் - தப்பித்துக் கொண்டார்.²⁷ அபியத்தார் தாவீதிடம் வந்து, நடந்தவைகளைக் கூறினார். இந்தக் துன்பகரமான நிகழ்வுக்கு வேறு யார் மீதாவது பழிபோடுதல் என்பது தாவீதுக்கு மிகவும் சலபமானதாக இருந்திருக்கலாம். அவர், “இதெல்லாம் சவுலின் குற்றம் ஆகும்! அவர் என்னைக் கொல்ல முயற்சி செய்யாமல் இருந்திருந்தால், இது ஒருக்காலும் நடந்திராது!” என்று கூறியிருக்கலாம் அல்லது, “சவுல் அத்துமீறிச் செயல் பட்டிராமல் இருந்திருந்தால் உன் குடும்பம் இன்னும் உயிருடன் இருந்திருக்கும்!” என்று கூறியிருக்கலாம். மீண்டும் அவர் அகிமெலேக்கின் மீது குற்றம் சுமத்தியிருக்கலாம்: “உனது தந்தை எனக்கு அறைகூவல் விடுக்காது இருந்திருந்தால், நான் பொய் கூற நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டிருக்க மாட்டேன்.” தாவீது, “இது ஒரு கெட்ட நேரம். அதாவது, தோவேக்கு அங்கிருந்திரா விட்டால் இது நடைபெற்றிராது, இல்லையா?” என்று கூடக் கூறியிருக்கலாம். ஆனால், தாவீது பழியை வேறு யார் மீதும் போடவில்லை, எவ்வித சாக்குப் போக்கும் கூறவில்லை. இருதயம் உடைந்தவராக அவர், “ஏதோமியனாகிய தோவேக்கு அங்கே இருந்தபடியினாலே, அவன் எவ்விதத்திலும் சவுலுக்கு அதை அறிவிப்பான் என்று அன்றைய தினமே அறிந்திருந்தேன்; உன் தகப்பன் வீட்டாராகிய எல்லாருடைய மரணத்துக்கும் காரணம் நானே” (வ. 22) என்று கூறினார். NIVயில், “உன் தகப்பன் குடும்பம் முழுமையும் மரணம் அடைந்ததற்கு நானே பொறுப்பாளி” என்றுள்ளது. தாவீது, “சவுல்தான் பொறுப்பாளி” அல்லது “அகிமெலேக்குதான் பொறுப்பாளி” அல்லது “தோவேக்குதான் பொறுப்பாளி” என்று கூறவில்லை, ஆனால் “நானே அதற்குப் பொறுப்பாளி” என்று கூறினார்.

நம்மில் எவரும் (நமக்கு) மோசமான காலங்கள் வரும்பொழுது மதியீனமாகச் செயல்படக் கூடும் - ஆனால் அது, நமது மதியீனத்திற்கு நாம் பொறுப்பாளிகள் அல்ல என்று அர்த்தமாவதில்லை. கர்த்தரை நம் வாழ்வில் செயல்படும்படி மீண்டும் நாம் அனுமதிக்கும்படியாகவும் நமது சிந்தனையை நாம் நேராக்கிக் கொள்ளும்படியாகவும் நான் ஒரு வேளையில்

ஜெபிக்கின்றேன். அந்த வேளையை நாம் நிறைவாக அடையும் பொழுது, நமது சொந்த செயல்களுக்கான பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ளும் அளவு நேர்மையும், பெரிய மனதும் உள்ளவர்களாக நாம் இருப்போமாக. நாம் செயல்படும் விதம் குறித்து பிறர் மீது நாம் குற்றம் சுமத்தாதிருப்போமாக; நாம் சூழ்நிலையைக் குற்றம் சுமத்தாதிருப்போமாக; நாம் தனிப்பட்ட பொறுப்புக்களை ஏற்றுக் கொள்வோமாக.

தாவீது அபியத்தாரை எதிர்கொண்டது போல், நாமும் நம்மால் புண்பட்டவர்களை எதிர்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் ஏற்படச் சாத்தியக் கூறு உள்ளது (மத். 5:23, 24ஐக் கவனிக்கவும்). “நான் மிகவும் வருந்துகிறேன், ஆனால் நான் மூணையிழந்து இருந்து விட்டேன். சற்று நேரம் நான் சிறிது முட்டாள்தனமாக நடந்து கொண்டேன்; நான் கூறிய அல்லது செய்த விஷயத்திற்கு சாக்குப்போக்கு எதையும் கொண்டிருக்கவில்லை. உங்கள் இருதயத்தில் என்னை நீங்கள் மன்னிக்க முடியும் என்று நான் நம்புகின்றேன்” என்று நாம் கூறுவது அவசியமாயிருக்கலாம்.²⁸ மோசமான காலங்களில், நமது சொந்த செயல்களுக்கு பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளுதல் என்பது நமது நேர்மைத் தன்மையுடன் சீர் பொருந்தியிராத நிலையில் நாம் உயிர் பிழைக்க இயலாது.

4. மக்கள் உங்களைக் கைவிட்டால் நீங்கள்

ஆச்சரியம் அடையாதீர்கள் (23:1-29)

கடைசியில் தாவீது கெபியை விட்டு வெளியே வந்தார், ஆதரவாளர் களின் குழுவொன்று அவரைச் சூழ்ந்திருந்தது, ஆனால் அது, மோசமான காலங்கள் முடிந்து போயிற்று என்று அர்த்தப்படுத்தவில்லை. மோசமான காலங்கள் வருகின்ற பொழுது, மக்கள் - நீங்கள் ஒருக்காலும் துன்புறுத்தி யிராத மக்கள், ஒருவேளை நீங்கள் உதவி செய்திருக்கக் கூடிய மக்களும் கூட - பெரும்பாலும் உங்களைக் கைவிடுவார்கள் என்ற கடினமான பாடத்தைத் தாவீது மீண்டும் விரைவிலேயே கற்றார்.

அடுத்த அத்தியாயம் பின்வருமாறு தொடங்குகின்றது: “இதோ, பெலிஸ்தர் கேகிலாவின்மேல் யுத்தம்பண்ணி, களஞ்சியங்களைக் கொள்ளையிடுகிறார்கள்” என்று தாவீதுக்கு அறிவிக்கப்பட்டது” (23:1).²⁹ கேகிலா என்ற நகர், விரோதிகளின் எல்லைப் பகுதியில் இருந்த இஸ்ரவேலின் நகராயிருந்தது³⁰ இவ்விதமாக அது இரு மடங்கு தாக்குதலுக்கு ஆளாகக் கூடியதாக இருந்தது. பெலிஸ்தர்களைத் தாக்குதல் என்பது சவுலின் வேலையாயிருந்தது (இ.வ. 1 சாமு. 9:16), ஆனால் அவர் விரோதிகளுடன் யுத்தம் செய்வதற்குப் பதிலாகத் தாவீதைத் தேடுவதில் தம் நேரத்தை வீணாக்கிக் கொண்டிருந்தார். ஆகையால், மக்கள் உதவி நாடித் தாவீதிடத்தில் வந்தார்கள்.

“அப்பொழுது தாவீது: ‘நான் போய், அந்தப் பெலிஸ்தரை முறிய அடிக்கலாமா?’ என்று கர்த்தரிடத்தில் விசாரித்தார்” (23:2). தாவீதுக்கிருந்த மனிதர்கள் அறுநூறு பேராகப் பெருகியிருந்தார்கள் (1 சாமு. 23:13). ஆனால் பதிவேட்டில் உள்ளபடி அவர்கள் இன்னமும் யுத்தத்திற்குச் சென்றிராதவர்

களாய் இருந்தனர். கேகிலா என்ற நகர், விரோதிகளின் எல்லைப் பகுதிகளின் முன்பாக இருந்தபடியினால், அவர்கள் தாங்கள் உதவி பெறக் கூடிய எல்லா வழிகளில் இருந்தும் அடைபட்டு, விரோதிகளால் சூழக் கூடிய நிலை என்பது சுலபமாய் ஏற்படக் கூடியதாக இருந்தது. எனவே தாவீது யுத்தம் செய்யச் செல்லுதல் குறித்துக் “கர்த்தரிடத்தில் விசாரித்தார்.”

“கர்த்தரிடத்தில் விசாரித்தல்” என்ற சொற்றொடரின் தனிச் சிறப்பை வலியுறுத்துவதற்காக நாம் சற்றே இவ்விடத்தில் தாமதிப்போம். அபியத்தார், தம்மைத்தவிர மற்ற ஆசாரியர்கள் அனைவரையும் சவுல் கொலை செய்வித்திருந்த போது, பாதுகாப்புப் பெறுவதற்காகத் தாவீதும் ஓடினார் என்பதை நினைவில் வையுங்கள். அபியத்தார் பிரதான ஆசாரியனின் மகனாயிருந்ததாலும், மற்ற ஆசாரியர்கள் அனைவரும் இறந்து போனபடியினாலும், இப்பொழுது அபியத்தார்தான் பிரதான ஆசாரிய ராயிருந்தார். தாவீது ஆசாரியத்துவத்தைப் பாதுகாப்பவராகியிருந்தார், இது அவர் இராஜாவாவதில் குறிப்பிடத்தக்க இன்னொரு அடிவைப்பாயிருந்தது.

மற்றும், அபியத்தார் தாவீதும் வந்த பொழுது ஏபோத்தைக் கொண்டு வந்திருந்தார் (23:6, 8)³¹ ஏபோத்து என்பது ஆசாரியத்துவ உடையின் மீது அணியக் கூடிய கைகளற்ற ஒரு மேலாடையாயிருந்தது. எல்லா ஆசாரியர் களும் ஏபோத்தொன்றை அணிந்தார்கள் (1 சாமு. 22:18), ஆனால் ஏபோத்து என்று (சிறப்பித்துக்) கூறப்படக் கூடிய ஏபோத்து ஒன்று இருந்தது; இது பிரதான ஆசாரியரால் அணியப்பட்டதாக இருந்தது. இது ஊரீம் மற்றும் தும்மீம் என்பவற்றுடன் இணைவுடையதாயிருந்தது, அவையிரண்டும் பிரதான ஆசாரியரின் மார்ப்பதக்கத்தில் (அல்லது அதற்கு அருகே அல்லது கீழே) வைக்கப்பட்டன (யாத், 28:30). ஊரீம், தும்மீம் என்பவைகள் தேவனுடைய சித்தத்தைப் பகுத்துணரப் பயன்பட்டன. ஊரீம், தும்மீம் என்பவைகள் என்னவென்றோ அவை எவ்வாறு இருக்குமென்றோ மிகச் சரியாக நமக்கு கூறப்படவில்லை. ஒருவேளை அவைகள் யாத்திராகமம் 28ல் விவரிக்கப்பட்டுள்ள கற்களின் ஒரு பாகமாயிருக்கலாம். ஒருவேளை அவைகள் ஏபோத்தின் பக்கப் பையில் வைக்கப்பட்ட தனிப்பட்ட நிறம் கொண்ட கற்களாயிருக்கலாம். பெரும்பாலும் அவைகள் சுண்டியெறியும் நாணயம் போல் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம்³² (வாய்ப்பினால் அல்ல ஆனால் கர்த்தரால் தீர்மானிக்கப்பட்ட விளைவை எதிர்பார்க்க இவை பயன்படுத்தப்பட்டன). “ஆம்” அல்லது “இல்லை” என்று பதில் அளிக்கப் படக் கூடிய கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிக்க இவைகள் பயன்பட்டன என்பது தெளிவு.

தேவன் தாவீதுக்கு ஆவிக்குரிய வகையில் கூடுதலான ஆதரவைக் கொடுத்திருந்தார். இப்போது தாவீது தம்முடன் ஆசாரியரையும், ஊரீம் தும்மீம் கொண்ட ஏபோத்தையும் கொண்டிருந்தார்! இவ்விதமாகத் தாவீது “கர்த்தரிடத்தில் விசாரிக்கக் கூடியவராக” இருந்தார்.

“நான் போய், அந்தப் பெலிஸ்தரை முறிய அடிக்கலாமா?” என்று தாவீதின் கேள்விக்குக் கர்த்தர் “ஆம்” என்று பதில் அளித்தார்.³³ “அப்படியே தாவீது தன் மனுஷரைக் கூட்டிக்கொண்டு, கேகிலாவுக்குப் போய், பெலிஸ்தரோடு யுத்தம் பண்ணி, அவர்களில் அநேகம்பேரை வெட்டி, ...

இவ்விதமாய்க் கேகிலாவின் குடிகளை ரட்சித்தான்” (23:5). நகரத்தை மீட்டதும், தாவீதும் அவரது படையினரும் கேகிலாவில் முகாமிட்டிருந்தார்கள், அவர்கள் ஒருவேளை அந்நகரைத் தங்களின் தலைமையகமாக்கத் திட்டமிட்டிருக்கலாம். தங்களை அந்தக் குடிமக்கள் பாராட்டுபவர்களாகவும் பாதுகாப்பவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பதற்கு அவர்கள் எல்லா உரிமையும் கொண்டிருந்தார்கள். ஆயினும் விரைவிலேயே, அவர்கள் அங்கிருந்ததை சவுல் அறிந்து அவர்களைத் தேடி வரத் திட்டங்களை வகுத்தார். தாவீது மீண்டும் கர்த்தரிடம் விசாரித்தார். “கேகிலாப் பட்டணத்தார் என்னையும் என் மனுஷரையும் சவுலின் கையில் ஒப்புக்கொடுப்பார்களோ?” என்பது அவர் கேட்ட கேள்விகளில் ஒன்றாயிருந்தது. கர்த்தர் அதற்கு “ஒப்புக் கொடுப்பார்கள்” என்று பதில் அளித்தார் (23:12).

இது மனதைப் புண்படுத்த வேண்டும்! இதோ இங்கு தாவீதினால் விடுவிக்கப்பட்ட ஒரு நகரம் இருந்தது - அவர்களின் நகரம் குறைவற்றிருந்தது; அவர்கள் இன்னமும் தங்கள் உற்பத்திப் பொருட்களையும் கால்நடைகளையும் கொண்டிருந்தார்கள்; அவர்களின் குடும்பங்கள் பாதுகாப்புடன் இருந்தன - ஆயினும் அவர்கள் தங்களை விடுவித்தவரைக் காட்டிக் கொடுக்கத் தயாராயிருந்தார்கள். ஒருவேளை அவர்கள், நோப நகரைச் சவுல் அழித்தது பற்றிக் கேள்விப்பட்டு, தாங்கள் தாவீதின் பக்கமாயிருந்தால் சவுல் தங்களுடைய நகரையும் அழிக்கத் தயங்க மாட்டார் என்று அறிந்திருக்கலாம், ஆனாலும் அது தாவீதுக்கு விழுங்குவதற்குக் கசப்பான மாத்திரையாகவே இருந்தது. ஆயினும், தாவீது, பழி வாங்கவில்லை. “ஆகையால் தாவீதும் ஏறக்குறைய அறுநூறு பேராகிய அவன் மனுஷரும் எழும்பி, கேகிலாவை விட்டுப் புறப்பட்டு, போகக்கூடிய இடத்திற்குப் போனார்கள்” (23:13).

தாவீதும் அவரது தோழர்களும் அடுத்தபடியாக, யூதேயாவில் இருந்த சீப் என்னும் வனப்பகுதிக்குப் போனார்கள். சீப்பியர்கள் யூதா கோத்திரத்திலிருந்த வந்தவர்களாயிருந்தார்கள் (யோசு. 15:55), தாவீது இதே கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவராயிருந்தார். இவர்கள் அவரது சுயஜனங்களாயிருந்தார்கள்! இங்கு அவர் பாதுகாப்புடன் இருப்பதாக உணர்ந்திருப்பார் என்பதில் ஐயம் இல்லை. ஆயினும் தாவீது மீண்டுமாகத் தாம் ஒருக்காலும் துன்புறுத்தியிராத, ஒருவேளை பாதுகாத்தும் இருந்த மக்களினால் காட்டிக் கொடுக்கப்பட்டார்.³⁴ சீப் ஊரார் சவுலிடம் சென்று, தாவீது எங்கிருக்கிறார் என்பதை அவருக்குக் கூறி தாவீதை இராஜாவின் கையில் ஒப்புவிப்பதாக வாக்களித்தார்கள் (1 சாமு. 23:19, 20). இதிலிருந்து தாவீது தெய்வீக இடையிடுதலினாலேயே தப்பித்தார். ஒரு சில அத்தியாயங்களுக்குப் பின்னர்³⁵ சீப் ஊரார் தாவீதைத் திரும்பவும் காட்டிக் கொடுத்தார்கள்.

இது தாவீது காட்டிக் கொடுக்கப்பட்ட முதன் முறையுமல்ல அல்லது இது கடைசி முறையாகவும் இருக்காது; ஆனால் இது எத்தனை முறை நடந்தது என்பது ஒரு பொருட்டாயிராமல், இன்னமும் புண்படுத்துவதாகவே உள்ளது. நான் என்ன பேசுகின்றேன் என்பதை அநேகமாக நீங்கள் அறிவீர்கள். யாராவதொருவர் மீது நீங்கள் மிகுந்த நம்பிக்கை

வைக்கின்றீர்கள். உங்கள் ஜீவனைக் கொண்டு நீங்கள் அவர் மீது நம்பிக்கை வைத்திருக்கின்றீர்கள். பின்பு அவர் உங்களை (உங்கள் நம்பிக்கைக்கு விரோதமாகக்) காட்டிக் கொடுக்கின்றார். அவர் உங்களைக் கை விடுகின்றார், நீங்கள் வேதனையினால் நிறைகின்றீர்கள்.

இவை போன்ற காலங்கள், நமது நம்பிக்கை/சார்ந்திருத்தல் என்பது மனிதர்கள் மீதல்ல, ஆனால் தேவன் மீதே இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை நம் சிந்தைகளில் ஆழமாகப் பதிக்கின்றன. சிலுவைக்கு யுத்தம் செய்வதில் (பல) தழும்புகளைப் பெற்றிருந்த பவுல் ஒருமுறை, “நான் முதல் விசை உத்தரவு சொல்ல நிற்கையில், ஒருவனும் என்னோடே கூட இருக்கவில்லை, ... கர்த்தரோ எனக்குத் துணையாக நின்று, ... என்னைப் பலப்படுத்தினார் ...” (2 தீமோ. 4:16, 17) என்று கூறினார்.

5. உங்களைக் கைவிடாத நண்பர்களுக்காக நன்றி நிறைந்தவர்களாயிருங்கள் (23:15-18)

அத்தியாயம் 23ல், 15 முதல் 18 வரையிலான வசனங்கள் எஞ்சியுள்ள அந்த அத்தியாயத்துடன் நேரெதிரான வகையில் உள்ளன. சவுல் பித்துப் பிடித்தவர் போல் தாவீதின் உயிரை வாங்கத் தேடித் திரிந்த வேளையில், கேகிலாவின் மனிதர்களும் சீப் ஊராரும் தாவீதைக் காட்டிக்கொடுக்கத் தயாராயிருந்த வேளையில், தாவீதை “தேவனுக்குள் திடப்படுத்து வதற்காக” யோனத்தான் அவரிடம் வந்தது பற்றிய சுருக்கமான விவரத்தைக் காண்கின்றோம். இடையில் எண்ணிக்கையும் தொலைவும் எப்படியிருப் பினும், நண்பர்கள் உங்களிடம் தரித்திருப்பார்கள். அது போன்ற நண்பர் ஒருவர் உங்களுக்கு இருந்தால், அந்த நண்பருக்காகத் தேவனுக்கு நன்றி செலுத்துங்கள்.

6. தேவன் உங்களை ஒருபோதும் கைவிட மாட்டார் என்று விசுவாசியுங்கள் (23:14, 25, 26)

நாடு முழுவதிலும் உள்ள ஆதார மூலங்கள் ஒருவரை அழிப்பதற்காக இயக்குவிக்கப்படுகின்ற போது தம்மைச் சுற்றிலும் உள்ளவர்கள் தம்மைக் காட்டிக்கொடுக்க ஆவலாயிருக்கின்ற போது, ஒருவர் எவ்வாறு தப்பிக்கின்றார்? தாவீது எப்படித் தப்பினார் என்று நாம் 23:14ல் வாசிக்கின்றோம்: “தாவீது ... சீப் என்னும் வனாந்தரத்திலிருக்கிற ஒரு மலையிலே தரித்திருந்தான்; சவுல் அநுதினமும் அவனைத் தேடியும் தேவன் அவனை அவன் கையில் ஒப்புக்கொடுக்கவில்லை.” தேடப்பட்டவர்களாக உயிர் வாழ்ந்தவர்களிலேயே, தாவீது மிகவும் புத்திசாலியாகவும் ஆதார மூலங்கள் நிறைந்தவராகவும் இருந்ததினால் அவர் சவுலின் வலைகளில் இருந்து தப்பித்து விடவில்லை, அல்லது அவர் நன்கு பயிற்றுவிக்கப்பட்ட அறுநூறு பேர்களைக் கொண்டிருந்ததினால் அவ்வாறு தப்பித்து விடவில்லை. “தேவன் அவனை அவன் கையில் ஒப்புக்கொடுக்கவில்லை”

என்பதினாலேயே அவர் தப்பித்தார்!

தாவீதின் வாழ்வின் இந்தக் காலகட்டம் பற்றிக் கூறுகின்ற அத்தியாயங்கள் எல்லாவற்றையும் கண்ணோக்குங்கள், கர்த்தர் அவருடன் இருந்தார் என்று கூறப்படுகின்ற அல்லது மறைமுகமாய் உணர்த்தப்படுகின்ற முறைகளின் எண்ணிக்கையையும் கண்ணோக்குங்கள் (1 சாமு. 18:12, 14, 28; 23:2, 4; 25:26, 28 முதல், 34, 39; 26:12, 24; 30:6, 23 இன்னும் பிற). தாவீது திரும்புவதற்கு எவ்விடமும் இல்லாத போது, அவர் எப்பொழுதும் கர்த்தரிடமாய்த் திரும்ப முடிந்தது. தாவீதின் பல சங்கீதங்கள், அவரது வாழ்வின் கலக்கம் நிறைந்த இந்தக் காலகட்டத்தை எடுத்துரைக்கின்றன. அந்த சங்கீதங்களுக்கு முன்பாக உள்ள அறிமுகக் குறிப்புக்களைக் கவனியுங்கள்:

சங்கீதம் 59: “சவுல் தாவீதைக் கொல்லுவதற்காக ஏவலாட்களை அனுப்பினபோது ...”

சங்கீதம் 56: “பெலிஸ்தர் தாவீதைக் காத்தூரில் பிடித்தபோது ...”

சங்கீதம் 34: “தாவீது அபமெலேக்குக்கு முன்பாக வேஷமானினை போது, அவனால் துரத்தி விடப்படுகையில் ...”

சங்கீதம் 57: “தாவீது சவுலுக்குத் தப்பியோடி கெபியில் ஒதுங்குகையில் ...”

சங்கீதம் 142: “தாவீது கெபியிலிருக்கும்போது ...”

சங்கீதம் 52: “தாவீது அபிமெலேக்கின் வீட்டுக்கு வந்தானென்று ஏதோமியானாகிய தோவேக்கு வந்து சவுலுக்கு அறிவித்தபின்பு ...”

சங்கீதம் 63: “தாவீது யூதாவின் வனாந்தரத்திலிருக்கையில் ...”

சங்கீதம் 54: “தாவீது தங்களிடத்தில் ஒளிந்துக் கொண்டிருக்கிறான் என்று சீப்பூரார் வந்து சவுலுக்கு சொன்னபோது ...”

சோர்வுமிகுந்த வேளைகளில், சில மக்கள் தங்களை உற்சாகப்படுத்திக் கொள்வதற்காக, தினசரி நாட்குறிப்புகளை எழுதி வைத்துக் கொள்வார்கள். தாவீதோ சங்கீதங்களை எழுதியுள்ளார்!³⁶ நம்மில் அநேகர் மனச் சோர்வினால் மூழ்கடிக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய வேளையில் தாவீதோ, மறக்க முடியாத கவிதைகளில், தமது பயங்களை வெளிப்படுத்தியது மட்டுமின்றி தமது விசுவாசத்தையும் வெளிப்படுத்தினார். இந்தக் காலகட்டத்தில் அவர் முதன்முதலாக எழுதியதென்று குறிப்பிடப்படும் சங்கீதத்தில், தாவீது தம் குழப்ப நிலை பற்றிக் குரலெடுத்துரைத்தார்:

இதோ, என் பிராணனுக்குப் பதிவிருக்கிறார்கள்;

கர்த்தாவே, என்னிடத்தில் மீறுதலும் பாவமும் இல்லாதிருந்தும்,

பலவான்கள் எனக்கு விரோதமாய்க் கூட்டங்கூடுகிறார்கள்.

என்னிடத்தில் அக்கிரமம் இல்லாதிருந்தும்,

ஓடித்திரிந்து யுத்தத்துக்கு ஆயத்தமாகிறார்கள் (சங். 59:3, 4அ).

ஆயினும், பின்பு அவர் தேவன் மீதான தமது நம்பிக்கையை அறிவித்தார்: “என் பெலனே, உம்மை கீர்த்தனம்பண்ணுவேன்; தேவன்

எனக்கு உயர்ந்த அடைக்கலமும், கிருபையுள்ள தேவனுமாயிருக்கிறார்” (59:17)!

இந்தக் காலகட்டத்தில் கடைசியாக எழுதப்பட்டதென்று குறிப்பிடப்படும் சங்கீதத்தில், தாவீது சீப்பூராரால் தாம் காட்டிக் கொடுக்கப்பட்டது குறித்துத் தேவனிடத்தில் கதறினார். தாவீது பின்வருமாறு கூறினார்:

தேவனை, உமது நாமத்தினிமித்தம் என்னை இரட்சித்து,
உமது வல்லமையினால் எனக்கு நியாயஞ்செய்யும்.
தேவனே, என் விண்ணப்பத்தைக் கேட்டு,
என் வாயின் வார்த்தைகளுக்குச் செவிகொடும்.
அந்நியர் எனக்கு விரோதமாய் எழும்புகிறார்கள்;
கொடியர் என் பிராணனை வாங்கத் தேடுகிறார்கள் ...
(சங். 54:1-3).

அந்த ஜெபத்திற்குத் தேவன் பதில் அளித்தாரா? 1 சாமுவேல் 23ன் இறுதிப் பகுதியைக் கண்ணோக்குங்கள். சீப்பூரார் சவுலிடம் தாவீதைக் காட்டிக் கொடுப்பதாக வாக்களித்த பின்பு, இராஜா அவர்களிடம், தாவீது மீண்டும் நழுவி விடாதபடி, அவர் (தாவீது) எங்கிருக்கிறார் என்பது பற்றி நிச்சய செய்தி கொண்டுவரும்படி கேட்டுக் கொண்டார். சவுலும் அவரது படைகளும் சீப்பூராரால் வழிநடத்தப்பட்டு சரியான இடத்திற்குத் தவறாது சென்றார்கள். விரைவிலேயே சவுல் தாவீதைத் தொடர்ந்தார்; “சவுல் மலையின் இந்தப்பக்கத்திலும், தாவீதும் அவன் மனுஷரும் மலையின் அந்தப்பக்கத்திலும் நடந்தார்கள்; சவுலுக்குத் தப்பிப்போக, தாவீது தீவிரித்த போது, சவுலும் அவன் மனுஷரும் தாவீதையும் அவன் மனுஷரையும் பிடிக்கத்தக்கதாய் அவர்களை வளைந்துகொண்டார்கள்” (23:26). சவுலின் ஆயிரக்கணக்கான படைகள் மலையின் இரு திசைகளிலும் இருந்து வளைந்து கொண்டார்கள்; தாவீதும் அவரது அறுநூறு ஆட்களும் (சவுலின் படைகளின்) மத்தியில் நெருக்கிப் பிழியப்பட்டார்கள். தாவீது தப்பிச் செல்ல முடிவதற்கான வழியே இல்லாதது போலக் காணப்பட்டது. பின்பு தேவன் உள்ளே அடியெடுத்து வைத்தார். “அந்தச் சமயத்தில் ஒரு ஆள் சவுலிடத்தில் வந்து: ‘நீர் சீக்கிரமாய் வாரும்; பெலிஸ்தர் தேசத்தின்மேல் படையெடுத்து வந்திருக்கிறார்கள்’ என்றான். அதனால் சவுல் தாவீதைப் பின்தொடருகிறதை விட்டுத் திரும்பி, பெலிஸ்தரை எதிர்க்கும்படி போனான்” (23:27, 28அ).³⁷ அந்த வார்த்தைகளை வசனம் 14ன் வெளிச்சத்தில் வாசித்து, “அது ஏதோ தற்செயலாக நடந்தது” அல்லது “தாவீது அதிர்ஷ்டக்காரர், இல்லையா?” என்று கூறுவது இயலாததாக உள்ளது. தேவன் உதவினார் என்று ஒவ்வொருவரும் புரிந்து கொண்டார்கள். அந்த இடத்தில் பிற்பாடு ஒரு நினைவுச் சின்னம் எழுப்பப்பட்டது. “ஆதலால் அவ்விடத்திற்கு சேலா அம்மாலிகோத் (தப்புதலின் பாறை) என்று பேரிட்டார்கள்” (23:28ஆ).

இரவு எவ்வளவு இருட்டாயிருந்தாலும் அதைப் பொருட்படுத்தாமல் தேவன்மீது உங்கள் விசுவாசத்தைக் காத்துக் கொள்ளுங்கள். இந்த சத்தியத்தை வளாந்திரத்தில் களப்பரிசோதனை செய்த தாவீது பின்வருமாறு

எழுதினார்: “தேவன் நமக்கு அடைக்கலமும், பெலனும், ஆபத்து காலத்தில் அருகூலமான துணையுமானவர்” (சங். 46:1). “அருகூலமான” [ஆங்கிலத்தில் இது “present” என்றுள்ளது] என்ற வார்த்தையை அடிக்கோடிட்டுக் கொள்ளுங்கள். தேவன் (நமது) துன்ப வேளையில் பிரசன்னமாகிறார்; அவர் உங்கள் பிரச்சனைகளில் உங்களுடன் கூடவே இருக்கின்றார். இப்பொழுது நீங்கள் இதைக் காணாதிருக்கலாம், ஆனால் கர்த்தருடன் நெருங்கித் தரித்திருங்கள். இப்பொழுதிலிருந்து ஐந்து ஆண்டுகளுக்குப் பின் ... அல்லது பத்து ஆண்டுகளுக்குப் பின் ... அல்லது இருபது ஆண்டுகளுக்குப் பின் ... நீங்கள் பின்னோக்கித் திரும்பிப் பார்த்து தேவனுடைய கரத்தைத் தெளிவாய்க் காண முடியும். கர்த்தரையே (யே) பற்றிக் கொள்ளுங்கள்; அவர் உங்களைக் கைவிட மாட்டார்!

7. கசப்புணர்வுள்ளவர்களாய் இராதீர்கள்

மோசமான காலங்களில் தாவீது உயிர் பிழைத்திருந்ததில் இருந்து நாம் இன்னும் பல பாடங்களைக் கற்றுக் கொள்ள முடியும். நமது அடுத்த பாடத்தில், நாம் அத்தியாயம் 24 முதல் 26 வரையுள்ள பகுதியில் தாவீது பழி வாங்குதலை எவ்வாறு கையாண்டார் என்று படிப்போம். மோசமான காலங்களில் நமது இருதயம் கசப்புணர்வினால் நிறைந்திருக்கும் என்பது அக்காலங்களின் மாபெரும் அபாயங்களில் ஒன்றாக உள்ளது. நமது இருதயங்களில் “கசப்பான வேர்” எதுவும் “முளைத்தெழும்பி விடாதபடி” காத்துக் கொள்வது மிகவும் இன்றியமையாததாக உள்ளது (எபி. 12:15).

8. மன்னிக்கின்றவர்களாயிருங்கள்

மன்னிக்கின்றவர்களாயிருக்கக் கற்றுக் கொள்ளுதல் என்பது கசப்புணர்வில் இருந்து தப்பிக்கும் வழியாக உள்ளது. “பழி வாங்குதலுக்கு இருதயம் கதறுகின்ற போது” என்ற நமது அடுத்த பாடத்தின் அறைகூவல் பின்வரும் வார்த்தைகளில் தொகுத்துரைக்கப்பட முடியும்: “சகலவிதமான கசப்பும், ... உங்களை விட்டு நீங்கக்கடவது. ஒருவருக்கொருவர் தயவாயும் மன உருக்கமாயும் இருந்து ... ஒருவருக்கொருவர் மன்னியுங்கள்” (எபே. 4:31, 32).

9. எதுவும் என்றென்றைக்கும் அப்படியே

நிலைத்திராது என்பதைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள்

நல்ல காலங்களோ அல்லது மோசமான காலங்களோ, எதுவும் என்றென்றைக்கும் அப்படியே நிலைத்திராது என்பதை உணர்ந்தறியவும், இது (மோசமான காலங்கள்) உதவுகிறது. இன்னும் இரண்டு பாடங்களுக்குப் பின்பு நாம், தாவீது தமது பத்தாண்டுகள் ஓட்டத்திற்குப் பின்னால் இராஜாவானதைக் காண்போம். அதிலேயே நிலைத்திருங்கள்; மோசமான காலங்கள் என்றென்றைக்குமாக அப்படியே நிலைத்திருக்க மாட்டாது.

இவற்றிலும் இன்னும் பிற கருத்துக்களிலும் நாம் தரித்திருக்க முடியும் - ஆனால் இந்தக் கணத்தில் நாம், மோசமான காலங்களில் உயிர் பிழைத் திருத்தல் பற்றி கடைசியான ஒரு ஆலோசனையுடன் (இப்பாடத்தை) முடித்துக் கொள்வோம்:

10. மோசமான காலங்களில் இருந்து நன்மை வரக்கூடும் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள்

ரோமர் 8:28ஐ ஒருக்காலும் மறவாதீர்கள்; அதை இறுக்கமாகப் பற்றிக் கொள்ளுங்கள்: “அன்றியும், அவருடைய தீர்மானத்தின்படி அழைக்கப் பட்டவர்களாய்த் தேவனிடத்தில் அன்புகூருகிறவர்களுக்குச் சகலமும் நன்மைக்கேதுவாக நடக்கிறதென்று அறிந்திருக்கிறோம்.” தாவீதின் வாழ்வில் அந்த இருளான நாட்களின் போது தேவன் என்ன செய்தார் என்பதை ஆழ்ந்து சிந்தியுங்கள்: தேவன் தாவீதை ஒரு இராஜாவாகத் தயார் செய்வதற்காக, தொடர்ந்து அவரை உருப்படுத்தினார்/வடிவமைத்தார். ஆடுகளை மேய்த்தலென்பது ஒரு இளநிலைப் பட்டப்படிப்பாக இருந்தது. தமது உயிருக்காக ஓடுதல் என்பது (முதுநிலை) பட்டப்படிப்பாக இருந்தது.

தேவனுடைய திட்டங்களையும் நோக்கங்களையும் நாம் (முற்றிலுமாக) அறிய இயலாது (ஏசா. 55:8, 9), ஆனால் தாவீது தம்மைத் தாமே சார்ந்திருக்கும்படி அவருக்குப் போதிப்பதற்காகத், தாவீது சார்ந்திருந்த எல்லாவற்றிலும் இருந்து (அவர் சார்ந்திருந்த “கவைக்கோல்கள்” எல்லாவற்றிலும் இருந்து) அவரைத் தேவன் நீக்கிக் கொண்டிருந்தார். தாவீது தமது இல்லத்தையும் மீகாளின் நேசத்தையும் இழந்து போயிருக்கையில், அவர் சாமுவேலைக் கடைசி முறையாகக் கண்ட நிலையில், தம் நண்பர் யோனத் தானிடம் இருந்து பயத்துடன் பிரிந்து சென்ற நிலையில், தேவனுடைய ஆசரிப்புக் கூடாரத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்ட நிலையில் அவரை நாம் பின் தொடர்ந்து சென்று கண்டிருக்கின்றோம். சங்கீதம் 142ல் அவரது சோகம் மிகுந்த கதறலை நாம் கேட்டோம்: “என் ஆத்துமாவை விசாரிப்பார் ஒருவரும் இல்லை” (வ. 4).

ஆயினும், சங்கீதம் 142ல் தொடர்ந்து வரும் வசனங்களைக் கண்ணோக்குங்கள். வசனம் 5ல், தாவீது “கர்த்தாவே, உம்மை நோக்கிக் கூப்பிடுகிறேன்; நீரே என் அடைக்கலமும், ஜீவனுள்ளோர் தேசத்திலே என் பங்குமாயிருக்கிறீர்” என்றேன்” எனக் கூறினார். தாவீது பலத்திற்கான தமது பிற ஆதார மூலங்களை இழந்து போயிருக்கலாம், ஆனால் இன்னமும் அவர் தமது தேவனைக் கொண்டவராயிருந்தார். அவரிடத்தில் தமது குரலை உயர்த்தினார்: “என் கூக்குரலுக்குச் செவிகொடும், நான் மிகவும் தாழ்த்தப் பட்டேன்; என்னைப் பின் தொடருகிறவர்களுக்கு என்னைத் தப்புவிடும், அவர்கள் என்னிலும் பலவாண்களாயிருக்கிறார்கள். உமது நாமத்தை நான் துதிக்கும்படி, என் ஆத்துமாவைக் காவலுக்கு நீங்கலாக்கி விடும்” (வ. 6, 7ஆ).

தாவீது இந்த சங்கீதத்தைப் பின்வரும் நம்பிக்கை நிறைந்த வார்த்தைகளுடன் முடித்தார்: “எனக்கு நீர் தயவுசெய்யும்போது, நீதிமாண்கள் என்னைச் சூழ்ந்துகொள்ளுவார்கள்” (வ. 7ஆ). வசனம் 4ம் (“என்

ஆத்துமாவை விசாரிப்பார் ஒருவரும் இல்லை”), வசனம் 7ம் (“நீதிமாண்கள் என்னைச் சூழ்ந்துகொள்ளுவார்கள்”) வேத வசனப் பகுதியில் இரண்டே இரண்டு வசனங்களினால் மட்டுமே பிரிக்கப்பட்டுள்ளன, ஆனால் உணர்வுப்பூர்வமான வகையில் அவை இரண்டும் இலட்சக்கணக்கான மைல்கள் பிரிக்கப்பட்டுக் கிடக்கின்றன. தாவீது தமது கர்த்தர் மீதான நம்பிக்கையின் ஒரு புதிய மட்டத்திற்கு நகர்ந்து சென்று கொண்டிருந்தார்!

இந்தப் பாடங்கள் நமக்கு இன்றியமையாத பாடங்களாக உள்ளன - மற்றும் நமது வாழ்வைப் பேரழிவு தாக்குவதொன்றுதான் இவற்றைக் கற்றுக் கொள்வதற்கான ஒரே வழியாயிருப்பதால் சில வேளைகளில் நாம் மனக் கடினமடைந்து போகிறோம். ஒருவேளை, யாராவது நம்மைத் தவறாக நடத்துதல் மட்டுமே நாம் இரக்கமும் மன்னிப்பும் உள்ளவர்களாய் இருப்பதற்கான ஒரே வழியாய் இருக்கலாம். ஒருவேளை, நாம் மிகவும் பிரியமாய் பற்றிக் கொண்டுள்ள எல்லாவற்றையும் இழந்து போகாதல் மட்டுமே நாம் தேவன் மீது முழுமையான நம்பிக்கை வைக்கக் கற்றுக் கொள்வதற்கான ஒரே வழியாய் இருக்கலாம். உலகப் பிரகாரமான நபர் ஒருவர், தமக்குள்ள எல்லாவற்றையும் இழக்கின்ற பொழுது, “நான் முற்றிலும் எல்லாவற்றையும் முடித்துக் கொள்ளுவேன்” என்று கூறுகின்றார். கிறிஸ்தவர் எல்லாவற்றையும் இழக்கின்ற பொழுது, அவர் தேவனை நோக்குகின்றார், அவரிடத்தில் தேவன், “உனது கரம் வெறுமையாய் இருக்கிறதா? நல்லது! கடைசியில் நீ என் மாபெரும் ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளத் தயாராய் இருக்கிறாய்!” என்று கூறுகின்றார்.

மோசமான காலங்கள் வரவேண்டும் என்று நாம் விரும்பி, அவற்றை எதிர்நோக்கிக் காத்திருக்க வேண்டும் என்று நான் கூறவில்லை. மாறாக நான், அவைகள் வரும்பொழுது அவற்றைப் பற்றிய நமது எண்ணப்போக்குகள் இவ்வுலகில் எல்லா மாறுபாடுகளையும் ஏற்படுத்தக் கூடும் என்றுதான் கூறுகின்றேன். அந்தக் காலங்களிலிருந்து வெளியே வரும் பொழுது, நாம் மேன்மையானவர்களாகவோ அல்லது கசப்பானவர்களாகவோ, சிதைந்து போனவர்களாகவோ அல்லது உருவாக்கப்பட்டவர்களாகவோ வரலாம். மோசமான காலங்களில் இருந்து நன்மை வரக்கூடும் என்பதால், அவற்றைக் குறித்து நாம் ஒரு நேர்மறையான எண்ணப்போக்கைக் கொண்டிருப்போமாக.

முடிவுரை

நீங்கள் யார் என்பது எந்த வேறுபாட்டையும் ஏற்படுத்தப் போவதில்லை; மோசமான காலங்கள் வரக்கூடும். நினைவு வெள்ளம் பெருக்கெடுக்கின்றது: ஒரு மூப்பர் தமது திருமணத்தில் ஏற்பட்டிருந்த பிரச்சனைகளினால் தம் படுக்கையில் அமர்ந்து அழுது கொண்டிருக்கின்றார்; செவ்வளையமிட்ட கண்களுடன் பெற்றோர்கள், தங்களின் திருமணம் ஆகாத மகள் கர்ப்பம் அடைந்துள்ளதாகக் கூறுகின்றனர்; நீச்சல் குளத்தில் தவறி விழுந்து விட்ட ஒரு சிறுகுழந்தையின் உடல்நிலை பற்றிய செய்திக்காக அக்குழந்தையின் பெற்றோர்களும், தாத்தா பாட்டிகளும்,

நண்பர்களும் ஒரு சிறு மருத்துவமனையின் முன்பாகக் கூடியிருக்கின்றனர்; தேவபக்தியுள்ள ஒரு கிறிஸ்தவத் தாய், வேதனை மிகுந்த குரலில், தனது மகன் ஓரினச் சேர்க்கைக்காரனாகி விட்டான் என்று என்னிடம் கூறுகின்றாள். இப்பொழுதே கூட உங்களில் பலர் மோசமான காலங்களினூடே கடந்து சென்று கொண்டிருக்கச் சாத்தியக் கூறு உள்ளது. விஷயம் அப்படியென்றால், தாவீதின் வனாந்தர அனுபவத்தில் இருந்து பாடத்தைக் கற்றுக் கொள்ளுங்கள்: நாம் நம்மால் இயன்ற அளவுக்குச் சிறப்பாகச் செயல்பட்டு, கர்த்தரைச் சார்ந்திருந்தால், நாம் உயிர் வாழ்வோம். தாவீது அவ்வாறே செய்தார்; நாமும் அவ்வாறு செய்ய முடியும்.

பிரசங்க குறிப்புகள்

இந்தப் பாடத்தில் “செய்யக்கூடியவைகள்” மற்றும் “செய்யக்கூடாதவைகள்” என்று பத்து விஷயங்கள் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன (அவற்றில் நான்கு விஷயங்கள் சுருக்கமாக மட்டுமே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன). நீங்கள், “மோசமான காலங்களில் உயிர் வாழ செய்யக் கூடியவைகள் மற்றும் செய்யக் கூடாதவைகள்” பற்றிய “மேலான பத்து (கருத்துக்களின்) பட்டியல்” பற்றி ஒரு “இறங்கு முக எண்ணிக்கையை” செய்ய முடியும். நீங்கள் இந்த அணுகுமுறையை பயன்படுத்தினால், இங்கு கடைசியாகக் குறிப்பிடப்பட்ட விஷயமானது, மோசமான காலங்களில் தேவன் நமக்கு உதவுவார் என்ற உண்மையானது, “முதல் எண்” கொண்ட விஷயமாக இருக்க வேண்டும்.

பாடத்தில் குறிப்பிடப்பட்டபடி, தாவீதின் வாழ்வில் கலக்கம் நிறைந்த காலப் பகுதியில் பல சங்கீதங்கள் எழுதப்பட்டதாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. அவற்றில் பல, அற்புதமான துணைப்பாடங்களை ஏற்படுத்துவதாயிருக்கும். (“கிறிஸ்து மீண்டும் வந்த நாள்” மற்றும் பிற பிரசங்கங்கள் என்ற எனது முதல் பிரசங்கப் புத்தகத்தில், “என் ஆத்துமாவை விசாரிப்பார் ஒருவரும் இல்லை” என்ற பாடம் சங்கீதம் 142ஐ செயல்முறைப்படுத்துகின்றது. இந்தப் பிரசங்கத்தின் முதல் பாகத்தில் உள்ள சொற்றொடர் அமைப்புக்களில் சில அதிலிருந்து எடுக்கப்பட்டுள்ளன.)

குறிப்புகள்

¹உபா. 32:30; சங். 91:7; மீகா 6:7 ஆகியவற்றைக் கவனிக்கவும். ஒரு தாய், “ஆயிரந்தடவை உனக்குச் சொல்லி விட்டேன்” என்றும் “இலட்சந்தடவை உனக்குச் சொல்லி விட்டேன்” என்றும் கூறுகின்ற பொழுது, அவள் அவ்விரு வேளைகளிலும் ஒரே விஷயத்தையே கூறுகின்றாள். ²இது சவுல் தாவீதைக் கொல்வதற்கு ஒரு சாக்குப் போக்கு காணும்படியான வகையில், தாவீதை ஒரு கலக்காரராக ஆகும்படிக்கு அவரை விரட்டுகின்ற ஒரு சூழ்ச்சியாக இருந்திருக்கச் சாத்தியமுண்டு. ஆனால் அது அப்படி நடக்கவில்லை. ³சவுல் விருத்தசேதனமற்ற பெலிஸ்தர்களில் நூறு பேரின்

“நுனித்தோல்கள்” வேண்டும் என்று கேட்டார் (1 சாமு. 18:25). ⁴1 சாமுவேல் 19:12, 18; 20:1; 21:10; முதலியன. அடுத்த சில அத்தியாயங்களில் தாவிது ஓடினார் என்று (ஏதாவது ஒரு வடிவில்) புத்து முறைகள் கூறப்பட்டுள்ளது. ⁵அதைப் பற்றி மீகான் ஏதோ ஒரு வழியில் கண்டறிந்தார் (1 சாமு. 19:11); ஒருவேளை தாவிதின் மூலமாக, ஒருவேளை வேறு சில வழிகள் மூலமாகக் கண்டறிந்திருப்பார். ⁶“வீடு கவனிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது (1 சாமு. 19:11). ⁷இது, அவர்கள் வீடு இராகாபின் வீட்டைப் போல நகரத்தின் மதிலில் கட்டப்பட்டிருக்கலாம் என்பதைச் சுட்டிக் காண்பிக்கின்றது (யோச. 2:15ஐக் காணவும்). ⁸எபிரெய மொழியில்: teraphim இது வழக்கமாக ஒரு சுருபத்தைக் குறித்தது, மற்றும் இவ்விதமாகவே NASB யில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. தாவிதின் வீட்டில் சுருபத்திற்கு என்ன வேலை? இதைப் பற்றி வேத வசனப்பகுதி எந்த விவரத்தையும் கொடுப்பதில்லையாதலால், நாம் இதைப் பற்றி உபதேச ரீதியாக ஒன்றும் கூற இயலாது, ஆனால் அநேகமாக மீகான் இதைத் தனது தந்தையின் வீட்டிலிருந்து கொண்டு வந்திருக்கலாம் மற்றும் இது அங்கிருந்ததைத் தாவிது அறியாதிருந்திருக்கலாம். தொன்மைக் கால சுருபங்கள், சுருபங்கள் போலவே இருந்திருக்கும் என்ற அவசியமில்லை; இது அறையின் மூலையில் இருந்து அலங்கரிக்கப்பட்ட ஒரு சிறு தூணாக(வும்) இருந்திருக்கக் கூடும். ⁹“நாயோதி” என்றால் “குடியிருப்பு” அல்லது “வாசஸ்தலம்” என்று அர்த்தப் படுகின்றது. இங்கு இது தீர்க்கதரிசிகள் வாழ்ந்த வீடுகளின் தொகுப்பைக் குறித்தது என்பது உறுதி. ¹⁰“நிர்வாணி” என்பது “உடையற்று” மற்றும் “போதிய உடையின்றி” என்ப வற்றில் ஏதொன்றையும் அர்த்தப்படுத்தக் கூடும் என்பதால், சவுலின் ஆடையற்ற நிலை எது என்பது நமக்குத் தெரியவில்லை. ஆயினும் பர்ட்டன் காஃப்மேன் அவர்கள், எப்படியிருந்தாலும் சவுல் தன்னுணர்வைப் பெற்றபோது, அவர் தாவிதைக் கண்டுபிடிப்பதை விடத் தமது உடைகளைக் கண்டறிவதில் அதிகம் ஆர்வம் உடையவராயிருந்தார் என்று குறிப்பிட்டார்.

¹¹அகிமெலேக்கு ஏலியின் வம்சத்தில் வந்தவராயிருந்தார். அவர், சாமுவேல் சவுலை விட்டுச் சென்று விட்ட பிறகு, சவுலின் ஆவிக்குரிய ஆலோசகராகச் சேர்ந்திருந்த அகிசாவின் சகோதரராயிருக்கலாம் (இ.வ. 1 சாமு. 14:3; 22:9) அல்லது அவர் அகிசாவாக இருந்திருக்கலாம் (அதாவது, அகிசா என்பது அகிமெலேக்குக்கு இன்னொரு பெயராயிருந்தது). எவ்வகையிலும் தாவிது அவர் மீது நம்பிக்கை யாயிருக்கக் கூடாதிருந்தது. ¹²புனிப்பில்லாத பன்னிரெண்டு பெரிய அப்பங்கள் ஒவ்வொரு ஓய்வுநாளிலும் ஆசரிப்புக் கூடாரத்தின் மேசையின் மீது வைக்கப்பட்டன (யாத். 25:23-30; லேவி. 24:5-9). அடுத்த ஓய்வு நாளில் புதிய அப்பங்கள் வைக்கப்படும், பழைய அப்பங்களை ஆசாரியர்கள் உண்டாக்கள். ஆசாரியர், தாவிதுக்குப் பழைய அப்பங்களில் சிலவற்றைக் கொடுத்தார். நன்மை செய்வதும் உயிரைக் காப்பதும் எப்பொழுதுமே நல்லது என்று போதிப்பதற்கு இயேசு இந்த வரலாற்றைப் பயன்படுத்தினார் (மத். 12:3, 4; லூக். 6:9). இன்றைய நாட்களுக்கு, பின்வரும் நடைமுறைப் பயன்பாட்டை ஆழ்ந்து சிந்தித்துப் பாருங்கள்: ஒருவர் (எபி. 10:25ல் கட்டளையிடப்பட்டுள்ளபடி) ஆராதனைக்குச் சென்று கொண்டிருக்கையில் கார் விபத்தொன்றைக் காண்கின்றார், அப்போது அவர் ஆராதனையைத் தவறவிட நேர்ந்தாலும்கூடப் பரவாயில்லை, அங்கு காயமடைந்தவர்களுக்கு உதவி செய்வது என்பது, பிரமாணத்திற்கு உட்பட்டதாகவே உள்ளது. இருப்பினும் இது, “நன்மை வரும்படி தீமை செய்வதற்கான” உரிமம் என்பதாக எடுத்துக் கொள்ளப்படக் கூடாது. ¹³தாவிதின் நேர்மையற்ற தன்மை மற்றும் பிற மதியீனங்கள் ஆகியவற்றைத் தற்காக்க வாதம் செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பதைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். வேதாகமம் தான் அங்கீகரிக்காத பலவற்றைப் பற்றிய உண்மையான விவரங்களை அப்படியே

தருகின்றது. பொய்யுரைப்பதைத் தேவன் அங்கீகரிப்ப தில்லை (1 யோவா. 2:21; யோவா. 8:44). ¹⁴வேத வசனம், தோவேக்கு “கர்த்தருடைய சந்நிதியில் தடைப்பட்டிருந்தான்” என்று கூறுகிறது (1 சாமு. 21:7). இது ஏதேனும் சில ஓழுங்கு நடவடிக்கைக்காக ஏற்பட்டிருக்கலாம் - இது பிற்பாடு ஆசாரியர்கள் மீதான தோவேக்கின் விரோதமான போக்கிற்குக் காரணமாயிற்று போன்ற விளக்கப்படுத்தலாம். ¹⁵தாவீது “காத்தின் அரசனான ஆகீசிடின்” என்பார் (1 சாமு. 21:10) மற்றும் “அவன் விட்டிருள் வர” விரும்பினார் (1 சாமு. 21:15ஐக் கவனிக்கவும்) என்பதைக் கவனியுங்கள். 1 சாமுவேல் 27:1 வசனமானது இந்த வேளையில் அவரது காரண அறிவிற்கான சில உட்கண்ணாட்டங்களைத் தருவதாயிருக்கலாம். ¹⁶1 சாமுவேல் 21:11. அவர்கள் தாவீதை “தேசத்து ராஜா” என்று அழைத்ததைக் கவனியுங்கள். அநேகமாக அவர்கள், “நாட்டின் இருதயங்களை ஆள்கின்றவர்” என்று அர்த்தப்படுத்தியிருக்கலாம். இன்றைய நாட்களில் மக்கள், “நடிப்புச் சக்கரவர்த்தி” முதலியவை பற்றிப் பேசுகின்றார்கள் - அதாவது, அதிகம் செலுத்தும் சக்திகொண்ட ஒருவர் என்று அர்த்தப்படுத்துகின்றார்கள். ¹⁷மேற்கு அமெரிக்கப் பயணிகளில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்டவர்கள் பித்தம் கொண்டவர்கள் போல நடிப்பதன் மூலம் (செவ்)விந்தியர்களிடம் இருந்து தப்பித்தனர். ¹⁸சங்கீதம் 34ன் நிறப்புக் குறிப்பை வாசிக்கவும், அதன் பிறகு அந்தச் சங்கீதத்தின் செய்தியை வாசிக்கவும். ¹⁹சில மொழிபெயர்ப்புக்களில், “அவர் வாயிற் கதவைப் பிறாண்டினார்” என்றுள்ளது. மேலும், கீறல்களை உண்டாக்க தாவீது தன் பட்டயத்தையும் உபயோகித்திருக்கக் கூடும். ²⁰1 சாமுவேல் 22:1 “அதுல்லாம்” என்ற வார்த்தை “புகலிடம்” என்று அர்த்தப்படுகின்றது.

²¹தொடக்க கால அதுல்லாமின் சரியான இடம் குறித்துக் கல்வியாளர்கள் தங்கள் கருத்துக்களில் பிரிவு பட்டுள்ளார்கள். இங்கு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது பாரம்பரியமாக குறிப்பிடப்படும் இடமாக உள்ளது. ²²Lynn Anderson, “Man On the Run” (N.p., n.d.), sound cassette. ²³தாவீது தாம் தேடப்பட்டவராயிருக்கையில் தமது தந்தையும் தாயும் பாதுகாப்புடன் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக அவர்களை மோவாபிய நாட்டிற்குக் கூட்டிச் சென்றார் (1 சாமு. 22:3, 4). அந்தக் குடும்பம் மோவாபிய நாட்டுடன் பிணைப்புக் கொண்டிருந்தது; தாவீதின் கொள்ளுப்பாட்டி (ரூத்) மோவாபிய நாட்டைச் சேர்ந்தவர்களாய் இருந்தார்கள். மேலும் சவுல் மோவாபிய நாட்டின் மீது படையெடுத்துச் சென்றிருந்தார் (1 சாமு. 4:47), இது மோவாபிய அரசனை சவுலின் “விரோதியின்” மீது ஆதரவாகக் கண்ணோக்கச் செய்திருக்கும். ²⁴“அரண்” என்ற வார்த்தை தாவீது தப்பியோடுதல் பற்றிய வரலாற்றில் அடிக்கடி பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இது ஏதேனும் ஒரு இடத்தைக் குறிப்பதில்லை, ஆனால் சலபமாய்ச் சென்றடைய முடியாத அல்லது சலபமாய்த் தற்காத்துக் கொள்ளக் கூடிய எந்த இடத்தையும் குறிப்பிடுகின்றது. இவ்வசனத்தில், இது ஒரு குகையைக் குறிப்பிடுகின்றது. ²⁵1 சாமுவேல் 21:1-9 வசனப்பகுதி, தாவீது கர்த்தரிடத்தில் விசாரித்தார் என்று குறிப்பிடுவதில்லை, ஆனால் அவர் அதைச் செய்திருக்கலாம் (22:15ஐக் காணவும்). ²⁶1 சாமுவேல் 22:18, 19. இந்தத் துன்பங்கள் முன்னுரைக்கப்பட்டிருந்தன (இ.வ. 1 சாமு. 2:31). ²⁷மற்றவர்கள் யாவரும் சவுலின் ஆணைக்குப் பதில் அளிக்கச் சென்றபோது, ஒருவேளை இவர் “பொருட்களைக் கவனித்துக் கொள்வதற்காக” நோபிலேயே தங்கியிருந்திருக்கலாம். ²⁸அவர் நம்மை மன்னிக்கின்றாரோ இல்லையோ, நாம் நம்மால் இயன்ற வற்றைச் செய்திருப்போம் (ரோமர் 12:18). ²⁹பெலிஸ்தர்கள் “தூற்றுக்களங்களைக் கொள்ளையிட்டார்கள்”; தானியங் களைத் திருடுவதே இந்தக் கொள்ளையின் நோக்கமாக இருந்திருக்கும் என்பது உறுதி. ³⁰1 சாமுவேல் 23:3ஐக் கவனிக்கவும்; அவர்கள் கேகிலாவுக்குச் செல்வதற்காக யூதாவை விட்டுப் புறப்பட்டுச் சென்றிருப்பார்கள்.

³¹தாவீது கேகிலாவுக்கு சென்று அங்கிருப்பதற்கு முன்பு வரையிலும் அபியத்தார் தாவீதிடம் வந்து சேரவில்லை என்று கூறுவதற்குச் சிலர் 1 சாமுவேல் 23:6ஐப் பயன்படுத்துகின்றார்கள், ஆனால் வசனம் 6 அநேகமாக, தாவீதின் படையானது யுத்தம் செய்து கேகிலாவைப் பிடித்துக் கொள்வதற்காகச் சென்ற பொழுது அபியத்தார் பின்னால் தங்கியிருந்து கொண்டு, அந்த யுத்தம் முடியும் வரை தாவீதுடன் மீண்டும் இணையவில்லை என்று அர்த்தப்படுத்துவதாகவே இருக்கக் கூடும். வசனம் 2ல் தாவீது “கர்த்தரிடத்தில் விசாரித்தார்” என்பதற்கான மிக இயல்பான அர்த்தமானது, அவர் வசனம் 9ல் அதைச் செய்கிற வழிமுறையாகவே இருக்கின்றது. ³²ஊரீம் தும்மீம் என்பவை நிறம் ஒன்றைத் தவிர மற்றபடி ஒரே மாதிரியான கற்களாயிருந்து - ஒரு கல் “ஆம்” என்பதற்கும் இன்னொரு கல் “இல்லை” என்பதற்கும் உரியதாயிருக்கலாம். ஒருவேளை, கேள்வி தரப்பட்ட பின்பு, பிரதான ஆசாரியர் அவற்றில் ஒரு கல்லைத் தேடி எடுப்பார், இவ்விதமாக பதில் தருவார் என்றிருக்கலாம். ஊரீம் தும்மீம் என்பவை தட்டையானவைகளாக ஒவ்வொன்றும் ஒரு பக்கத்தில் ஒரு நிறமும் மறுபக்கத்தில் வேறொரு நிறமும் கொண்டவை களாயிருந்தன, அவை காற்றில்/ஆகாயத்தில் சுண்டியெறியப்படும். அவை தரையில் விழுந்த பின்பு, இரண்டும் ஒரே நிறத்தைக் கொண்டவையாகக் காண்பித்தால், அது தகுதியற்ற “ஆம்” என்பதாகும்; இரண்டும் மறு நிறத்தைக் காண்பித்தால், அது தகுதியற்ற “இல்லை” என்பதாகும்; இரு நிறங்களும் காணப்பட்டால், விளைவு நிச்சயமற்றதாகும் என்பதாக ஒரு ஆலோசனையும் கூறப்பட்டுள்ளது. இவைகள் பிரகாசிப்பினால் தேவனுடைய சித்தத்தைச் சுட்டிக் காண்பித்தன என்று யூதப் பாரம்பரியம் கூறுகின்றது. ³³தாவீது தம் மனிதர்களுக்குப் பயந்த காரணத்தினால், அவர்களுக்கு மறுஉறுதி அளிப்பதற்காக அந்தக் கேள்வியை இருமுறை கேட்டார். இருமுறையும் தேவன் அவருக்கு போ என்றே பதில் அளித்தார். ³⁴தாவீதும் அவர் மனிதர்களும் பாதுகாத்திருந்த உடைமைகளின் உரிமை யாளர்கள் நன்றியுடன் கொடுத்த கொடைகளைப் பெற்றுக் கொண்டு அவற்றினால் உயிர் பிழைத்திருக்கக் கூடிய சாத்தியக் கூறு உண்டு (1 சாமு. 25:14-16ஐக் காணவும்). ³⁵சீப்பூரார் தாவீதை இரண்டாம் முறை காட்டிக் கொடுத்தது 1 சாமுவேல் 26ல் காணப்படுகிறது. ³⁶தாவீது அப்போதே தமது பாடல்களை எழுதினாரா அல்லது அவற்றைத் தமது மனதில் இயற்றி வைத்துக் கொண்டு பிற்பாடு அவற்றை எழுதி வைத்தாரா என்று நமக்குத் தெரியவில்லை. ³⁷பெலிஸ்தியர் நடத்திய (முந்திய) கொள்ளைகளின் மீது சவுல் அதிகமாய் ஆர்வம் காட்டாதிருந்தபடியினால் (1 சாமு. 23:1 முதல்), இது சவுலுக்குச் சொந்தமான உடைமையாக இருந்திருக்கலாம்!